

RĂPIREA

...Pentru mine este o mare prioritate faptul că am primit invitația de a veni din nou aici. Ultima dată când am fost în locul acesta, am avut un timp minunat, de aceea, atunci când am fost invitat din nou, m-am simțit foarte bine.

Cred că paharul bucuriei mele s-a umplut și datorită cuvintelor pline de dragoste mărturisite de voi. Într-adevăr, toate acestea mă bucură nespus.

Billy mi-a spus că fratele din Las Vegas dorește să ținem o adunare și în gruparea sa și în acest scop ar vrea să discutăm după adunare. Billy mi-a spus că tot timpul ne este planificat, dar că am putea merge acolo în ianuarie, înainte de întâlnirea din Phoenix.

Acesta este motivul pentru care dorim să mergem acolo. Cred că fratele Art Wilson a fost de mai multe ori acolo. El și soția sa, sora Wilson, au dorit să merg și eu, dar nu am avut încă ocazia, așa că poate a venit în sfârșit timpul s-o pot face.

Frate, te rog să-l cauți pe Billy Paul sau pe fratele Roy Borders. Dacă el nu este aici, poți vorbi cu fratele Pearry, cu Lee sau cu careva dintre ei și să stabilești împreună adunările.

Cu câteva clipe în urmă, am văzut mulți predicatori, ceea ce mă bucură nespus fiindcă mă voi întâlni cu mulți frați cumsecade. Aș vrea să am timp să merg acasă cu fiecare din voi, deoarece știu că aici aveți cei mai buni bucătari din țară. Este frumos.

Azi dimineață, fratelui Pearry i s-au întâmplat două lucruri ciudate. În primul rând este vorba de tăierea firului de la microfon. El se crede vinovat pentru cele întâmplate, dar eu știu că vinovatul este altcineva. Cineva și-a propus să vorbească.

Apoi el a mers afară și a vorbit cu fratele Collins: „Spune-mi.... Adineauri era bun. Cu siguranță acest lucru a fost făcut de un mexican sau de un spaniol! Acesta este piperul cel mai fierbinte pe care l-am mâncat vreodată.” El a continuat în felul acesta, dar de fapt vorbea chiar cu șeful.

„Eu sunt șeful!”, a spus el. Acesta este Texas pentru tine.

Eu cred că cele întâmplătoare nu sună ca o glumă, dar să avem simțul umorului. Mă gândesc că și Domnul Isus Însuși a avut simțul umorului când câțiva farisei au venit la El și I-au spus: „*Pleacă și du-te de aici, căci Irod vrea să Te omoare!*” Dar Isus le-a răspuns: „*Duceți-vă și spuneți vulpii aceleia: „Iată că scot dracii și săvârșesc vindecări astăzi și mâine, iar a treia zi voi isprăvi.”* (v. 32). Deci, dacă Lui i s-a întâmplat aceasta și a avut un astfel de simț al umorului, de ce ne-ar speria această situație care este la fel cu cea trăită de El?

Este deja târziu și eu obișnuiesc să predic aproximativ patru ore. Cunosc bunătatea fratelui din această capelă, dar doresc să-mi scurtez puțin mesajul. Terry mi-a spus: „Ce-ar fi să punem o bandă de două ore?”, dar eu i-am răspuns: „Nu, Terry, aceasta este o Cină de sărbătoare, de aceea voi vorbi numai treizeci sau patruzeci de minute.”

Când eram tânăr, oamenii veneau să mă asculte pentru că eram tânăr. Ei spuneau: „Ei bine, Billy Branham...” Voi știți că eram încă necunoscut și nu aveam nici o pregătire. Cu toate acestea, oamenii veneau să asculte cuvintele mele slabe vorbite într-o engleză stâlcită, pentru că foloseam dialectul din ținutul Kentucky. Da, ei ascultau cuvintele mele slabe, iar într-o adunare mi s-a întâmplat că oamenii au dorit să cânte imnul național. Ei au spus: „Să ne ridicăm în picioare și să cântăm imnul național!” Eu m-am ridicat și am început să cânt: „Pentru patria mea veche, Kentucky de departe...” pentru că acesta era singurul imn pe care-l știam și Kentucky era singura mea patrie.

Dar după ce îmbătrânești gândești mai mult și cunoști mai mult pentru că în fiecare zi asimilăm alte lucruri noi.

Voi știți că Pavel a spus odată: „*Când eram copil, vorbeam ca un copil, simțeam ca un copil, gândeam ca un copil; când m-am făcut mare, am lepădat ce era copilăresc.*” (1 Corintei 13.11).

Vedeți, când faci primii pași te împiedici și cazi, dar te ridici și încerci încă o dată și încă o dată, până reușești.

Aceasta este ceea ce trebuie să facem și noi ca ostași ai crucii: acum este timpul să mergem drept înainte, pe calea care duce în sus spre slavă.

Eu cred cu adevărat că trăim ultimele scene ale istoriei acestei lumi. Cred că într-adevăr venirea Domnului este mai aproape decât ne gândim noi.

Acum aş vrea să folosesc cam treizeci de minute din timpul vostru ca să vă atrag atenția asupra unor versete pe care le voi lua ca text și la care mă voi referi pentru a atinge mai multe probleme. Când eram acasă m-am gândit: „Nu știu cum să vorbesc despre toate aceste versete, de aceea voi lua doar o parte din ele pentru aceste predici mici”, cum este și cea din seara aceasta.

Aș vrea să deschideți Bibliile la **Psalmul 27**, de unde vom citi **primele cinci versete**.

Dar înainte de a citi aş vrea să vă mai spun ceva despre oamenii care fac parte din Asociația Oamenilor de Afaceri ai Evangheliei Depline. Fratele Pearry mi-a vorbit despre cărțile pe care le-au editat ei. Câți vă mai amintiți de predica pe care am ținut-o într-una din adunările de aici? este vorba despre predica „Domnilor, acesta este timpul?” Această predică a fost înregistrată și ea a fost prima carte. Vedeți? Când s-a întâmplat aceasta.

Sunt deja prea multe dovezi supranaturale ale Cuvântului scris al lui Dumnezeu care dovedesc timpul în care trăim, ca să nu ne mai îndoim. Da, toate dovezile sunt cât se poate de grăitoare.

Vedeți lucrurile prin care sunteți puși în uimire? De ce? Pentru că le cunoașteți dinainte și apoi le vedeți împlinirea. Voi știți cum s-au ridicat acești trei bărbați și au făcut observații asupra Mesajului acestui ceas. Ce chemare au ei? Noi privim la făgăduința lui Dumnezeu pentru ceasul acesta, deoarece El ne-a spus ce va face. Și vedem cum El împlinește totul întocmai. Da, El o face întocmai cum a spus. De ce? Pentru că este Dumnezeu.

Dacă un om, oricine ar fi el, ar încerca să spună de la sine o asemenea prorocie, ar avea o șansă de unu la un milion ca ea să se îplinească. Dacă ar preciza și un timp pentru împlinirea ei, șansa de împlinire ar fi unu la zece milioane; dacă va preciza locul unde se va întâmpla, șansa ar fi de unu la o sută de milioane, iar dacă ar spune cum se va întâmpla, aceasta este dincolo de orice închipuire. Când o vedem mereu și mereu atât de desăvârșită, atunci Acela este Dumnezeu. În cazul acesta trebuie să ne întoarcem direct la Scriptură pentru că Duhul Sfânt este Cel care o descoperă și care a scris Cuvântul. El ne prezintă tabloul și ne arată exact ceasul în care trăim.

Noi trăim într-un timp de răscruce pentru biserică. Da, suntem la un colț. Este ușor să pui cărămizile în linie dreaptă, dar când ajungi la colț... Același lucru îl face și

organizația care pornește și începe să facă rândul, este în ordine; dar când faceți acele colțuri, trebuie să vă întoarceți în altă direcție... Dar observați: Dumnezeu nu zidește un zid, ci construiește o casă, iar în cadrul acestei case există multe puncte de întoarcere și de intersecție, pe care ni le-a spus deja dinainte în Planul Său care este Biblia. Oricine poate încerca să facă o cotitură, dar trebuie să fie conform Planului. Dacă nu este așa, trebuie să o dărâme din nou.

Dar Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru bunătatea Lui, pentru părtășia cu voi, pentru aceste uși deschise pe care Domnul le-a făcut atât prin voi cât și prin oamenii Evangheliei Depline. Eu am susținut întotdeauna că este greu de vorbit cu oamenii din denominațiuni despre Cuvântul lui Dumnezeu pentru că ei zidesc un gard în jurul lor și mie îmi pare rău că nu am timp suficient ca să-i îndrum.

În ce privește cele spuse de fratele David referitor la creșterea rațelor, este puțin dar corect. El spunea: „Râul curgea și fiecare rață ar fi vrut să aibă părtășie cu celelalte rațe care cresc pe râu, dar nu s-a putut pentru că au fost îngrădite. Când au crescut însă apele, le-au luat cotețele cu totul.”

Eu văd aici ceva bun și cred că acesta este drumul pe care trebuie să-l urmăm și noi, adică: apa crește și noi putem ieși din cotețul în care am fost prinși și astfel să avem părtășie unii cu alții, nu-i așa? Aceasta arată că avem o dragoste sinceră și adevărată în Hristos.

Oamenii Evangheliei depline au fost pentru mine o oază, pentru că de multe ori am găsit printre ei frați buni. De altfel, în fiecare denominațiune am întâlnit astfel de călători sfinți, frați buni, dar de multe ori li s-a interzis să mă primească în bisericile lor, și asta nu pentru că nu ar crede ceea ce învăț, ci pentru că s-ar depărta de denominațiunea lor. Dacă voi faceți totuși acest lucru (dacă mă primiți), înseamnă că sunteți o rață și v-ați umplut pieptul cu mireasma umedă a Vieții veșnice.

Nu demult am fost vizitat de un frate de la metodiști. Nu vreau să-i spun numele, dar este un bărbat fin. El scria o carte despre vindecarea divină și a venit la mine pentru a discuta despre ea. Ne-am așezat, iar el mi-a zis:

„Singurul lucru pe care-l am împotriva ta este că umbli cu penticostalii.”

„Dacă biserica metodistă va fi de acord să-mi sponsorizeze adunările, voi merge cu voi.”

„Aceasta este altceva”, a spus el. „Eu nu sunt biserica metodistă ca să decid acest lucru, ci doar aparțin de ea.”

„Așa este”, am răspuns eu.

Vedeți? Penticostalii au fost aceia care mi-au deschis ușa. Ei sunt aceia care m-au primit și noi vom merge la toți cei care ne primesc, cum scrie în Apocalipsa 3.20, unde scrie: „Iată Eu stau la ușă și bat. Dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa, voi intra la el, voi cina cu el și el cu Mine.” Eu am știut întotdeauna că Cel ce bate este Hristos și că El este Cuvântul. Acesta este adevărul. El este Cuvântul.

Așa cum am spus, acești creștini comercianți au fost o oază, un loc de întâlnire în care putem avea părtășie unii cu alții. Nici o altă biserică nu a îngăduit ca lucrarea să fie dusă mai departe în mijlocul ei. Dar oamenii din diferitele biserici au putut veni împreună aici și pretutindeni în lume pentru a putea Cina împreună cu El.

Eu am încurajat multe din aceste adunări ale Evangheliei depline și le sunt recunoscător pentru aceste ocazii în care mi s-a dat cuvântul ca să vorbesc. Prin aceasta, oamenii comercianți i-au ajutat pe ceilalți oameni să vină și au deschis și ușile multor biserici. Desigur, prin aceste adunări eu nu încerc să-i trag pe oameni afară din bisericile lor. Dimpotrivă, vreau ca voi să rămâneți acolo și să lăsați Lumina voastră să lumineze în mijlocul lor. Înțelegeți?

Fiți un creștin adevărat și păstorul vostru vă va aprecia! Spun aceasta pentru că un credincios adevărat, sincer și sfânt va fi prețuit. Da, desigur.

Îi mulțumesc fratelui de aici, soției lui și bisericii, pentru ocazia pe care mi-a dat-o de a vorbi în fața voastră și doresc ca această adunare să crească și binecuvântarea lui Dumnezeu să se odihnească peste voi, astfel încât să fiți o unealtă în mâna lui Dumnezeu pentru a salva sute de suflete înainte de venirea Domnului. Doresc același lucru și pentru celelalte adunări și pentru reprezentanții lor.

În seara aceasta aș vrea să vorbesc despre o temă aparte, și anume: „Răpirea.”

Eu cred că va fi o răpire. Toți credincioșii cred aceasta, iar criticii Bibliei știu și ei că va avea loc o răpire.

Acum vom citi ca bază Psalmul 27.1-5:

„Domnul este lumina și mântuirea mea: de cine să mă tem?

Domnul este sprijinul vieții mele: de cine să-mi fie frică?

Când înaintea cei răi împotriva mea, ca să-mi mănânce carnea, tocmai ei – prigonitorii și vrăjmașii mei, – se clatină și cad.

Chiar o oștire de ar tăbărî împotriva mea, inima mea tot nu s-ar teme. Chiar război de s-ar ridica împotriva mea, tot plin de încredere aș fi.

Un lucru cer de la Domnul, și-l doresc fierbinte: aș vrea să locuiesc toată viața mea în Casa Domnului, ca să privesc frumusețea Domnului, și să mă minunez de Templul Lui.

Căci El mă va ocroti în coliba Lui, în ziua necazului, mă va ascunde sub acoperișul cortului Lui, și mă va înălța pe o stâncă.”

Fie ca Domnul să-și adauge binecuvântarea la Cuvântul citit.

Poate că unii vor avea o altă părere despre mine când vor auzi prezentarea mea cu privire la această temă. Câți dintre voi cred că Biblia ne învață că va fi o răpire a Bisericii? Da, domnilor, acesta este adevărul. Va fi o luare de aici a Miresei. Indiferent ce ești: metodist, baptist, prezbitarian, penticostal, etc., va fi o răpire.

Când vorbesc, eu nu încerc să spun ceva care le place oamenilor. Eu nu m-am făcut niciodată vinovat de aceasta. Eu vreau să vin aici și să spun ceea ce sunt călăuzit să spun, ceea ce cred că v-ar ajuta, ceea ce ar duce înainte experiența voastră cu Dumnezeu, dacă sunteți creștini, iar dacă nu sunteți creștini, să vă facă să vă rușinați de voi înșivă și să deveniți un creștin. Aceasta este scopul meu și întotdeauna am încercat să-mi alinez gândurile după cum mă călăuzește Domnul.

Noi am fost avertizați deja prin Cuvânt că în zilele din urmă învățătura aceasta va fi batjocorită. Acest lucru este scris în 2 Petru 3.3-5:

„Înainte de toate, să știți că în zilele din urmă vor veni batjocoritori plini de batjocuri, care vor trăi după poftele lor,

și vor zice: „Unde este făgăduința venirii Lui? Căci de când au adormit părinții noștri, toate rămân așa cum erau de la începutul zidirii!

Căci înadins se fac că nu știu că odinioară erau ceruri și un pământ scos prin

Cuvântul lui Dumnezeu din apă și cu ajutorul apei,

Și că lumea de atunci a pierit tot prin ele, înecată de ape.”

Aici vedem motivul pentru care tema aceasta este atât de luminată, deoarece profetul spune „că în zilele din urmă vor veni mulți batjocoritori” care vor spune aceste lucruri. Vedeți? Ni se spune mai dinainte care este motivul care-i face pe oamenii de astăzi să se poarte cum se poartă.

Da, noi ne așteptăm la aceste lucruri pentru că Biblia spune: „Să știți că în zilele din urmă vor veni vremuri grele.

Căci oamenii vor fi iubitori de sine, iubitori de bani, lăudăroși, trufași, hulitori, neascultători, nemulțumitori, fără evlavie,

fără dragoste firească, neînduplecați, clevetitori, neînfrânați, neîmblânziți, neiubitori de bine,

vânzători, obraznici, îngâmfați, iubitori mai mult de plăceri decât iubitori de Dumnezeu;

având doar o formă de evlavie dar tăgăduindu-i puterea. Depărtați-vă de oamenii aceștia!” (2 Timotei 3.1-5).

Putem să vedem o imitare a Adevărului? Desigur.

Când Moise s-a dus în Egipt ca să elibereze copiii lui Israel, avea în mână doar un toiag, ca legitimare, și pe Dumnezeul cerului în spatele lui.

Apoi, când a stat în fața lui Faron, el a făcut o minune, dar imediat au venit imitatorii și au făcut aceleași lucruri pe care le-a făcut el. Vedeți? Ei au făcut aceasta după ce mai întâi a făcut Moise acele minuni. Ei au venit acolo și au copiat, au imitat originalul. Noi știm aceasta.

Poate cineva spune: „Ei bine, aceasta a fost în zilele lui Moise!”, dar aceeași Scriptură spune că aceste lucruri se vor repeta în zilele din urmă:

„După cum lane și lambre s-au împotrivit lui Moise, tot așa și oamenii aceștia se împotrivesc adevărului, ca unii care sunt stricați la minte și osândiți în ce privește credința.” (2 Timotei 3.8). Vedeți? Imitatori care fac tot felul de lucruri ca să-i amăgească pe oameni. Scopul lui Satan este să imite orice lucru pe care

Dumnezeu îl are în linia Cuvântului Său, ca să întoarcă lucrurile dacă poate.

Este exact cum a spus un frate din Las Vegas:

„Lumea este domeniul de domnie al Satanei, iar Las Vegas este reședința lui principală.”

Eu știu că Satana este dumnezeul acestui veac și că fiecare națiune de pe glob este sub controlul lui. Acesta este adevărul! Lumea aceasta aparține Satanei, dar Isus îl va birui. Într-o zi, Satana i-a oferit-o lui Isus, dar El a refuzat s-o primească deoarece știa că va fi Moștenitorul ei în timpurile care vor veni.

Lăsați-mă să mai rămân câteva clipe la cuvântul „batjocoritori”.

Batjocoritori... Cu vreo două săptămâni în urmă, am citit într-un ziar din Tucson că niște englezi susțin (erau rânduri de batjocură) că răstignirea Domnului nostru Isus Hristos a fost numai o înșelătorie pusă la cale de Pilat și Isus. Noi nu avem cum să ne împotrivim acestor batjocuri, dar lucrările lui Dumnezeu trebuie primite prin credință. Deci, noi trebuie să credem că El a mers înainte ca să ne arate cum trebuie să se întâmple.

Noi știm că nu cu mult timp în urmă chiar națiunea engleză a avut în mijlocul ei o mare trezire prin John și Charles Wesley, precum și prin mulți alți predicatori mari care au vestit Evanghelia în piețe și peste tot. Dar pentru că au refuzat Mesajul pentru ziua lor, noi putem vedea unde au ajuns astăzi. Acolo este fratele Williams și mulți alții, dar națiunea engleză a decăzut tot mai mult.

Eu am umblat prin multe țări, dar nu știu să fi văzut undeva o națiune atât de imorală și degradată ca cea engleză.

Același lucru l-a spus și Billy Graham, pentru că atunci când a fost în Anglia, a fost nevoit să părăsească un parc în care a intrat cu soția sa, deoarece bărbați și femei se împreunau fără rușine în văzul tuturor. Eu nu am văzut niciodată ceva care să frângă inima unui om mai mult decât ceea ce se petrece în Anglia, țara care odinioară a avut oportunitatea să conducă lumea în reformă. Aceasta arată cât de mult a căzut ea.

Dar ați văzut ce a provocat acest Mesaj printre ei? Când au auzit Mesajul vorbit azi, ei au început să susțină mesajul lor, dar acela nu mai este valabil acum și nu vor reuși nimic cu el. (este vorba de mesajul lui Wesley).

Ce s-ar fi întâmplat dacă Moise ar fi venit la popor cu mesajul lui Noe? Ce-ar fi fost dacă el ar fi spus: „Trebuie să construim o corabie cu care să plutim pe Nil în jos!”? Nu ar fi reușit nimic! Nici mesajul lui Isus nu ar fi lucrat niciodată prin Moise, așa cum nici mesajul lui Wesley nu ar fi mers pentru Luther și invers.

Acest lucru este valabil și astăzi. Ultima noastră mare reformă a fost mesajul pentecostal, dar astăzi noi ne mișcăm înainte, iar mesajul pentecostal nu se va amesteca cu Acesta, pentru că este o altă zi.

Este tot Cuvântul lui Dumnezeu, dar este o zidire. Ca picioarele, coapsele, brațele, venind în sus; este formarea unei Mirese pentru răpire. Vedeți, aceasta nu-i exclude pe oamenii care au trăit în urmă; ei au trăit Mesajul lor. Toți aceștia vor veni, toți cei care au fost în Mireasă.

Este ca viața unei plante de grâu. Ea a trecut prin pai, spic și pleavă. Apoi bobul părăsește pleava (învelișul) și se formează singur, ca bobul de grâu care a căzut în pământ.

De curând am citit o carte scrisă de un critic german. El spunea: „Dintre toți fanaticii din lume, William Branham este de neîntrecut. El este un vrăjitor și face aceste lucruri...”

Vedeți? Omul vorbește fără să știe...

El critică, dar adevărul este că nici măcar nu crede în Dumnezeu. Mai departe, el a spus: „Un Dumnezeu care a putut să stea liniștit în epocile întunecoase, care și-a încrucișat mâinile și a privit cum ucenicii Lui, mame și copii mici au fost dați la lei în arenele romane, și nu a mișcat nici măcar un deget...”

Vedeți cum gândirea, educația și celelalte lucruri firești nu pot prinde descoperirea?

Adevărul este că bobul de grâu trebuia să cadă la pământ. Exact așa cum a trebuit să cadă Isus și să învieze din nou, așa a trebuit să cadă și Biserica de la Rusalii. Ea a trebuit să cadă în pământ în epoca întunecoasă.

Orice bob de grâu care cade în pământ, trebuie să zacă un timp în întuneric ca să rodească. Dar a răsărit în timpul lui Martin Luther, apoi a mers mai departe prin Wesley, au urmat pentecostalii și acum merge înapoi la bobul de grâu. Sistemele denominaționale pe care bobul de grâu le-a lăsat în urmă, sunt paiete. Acesta este

adevărul.

Sistemul denominațional va fi ars, dar adevăratul bob de grâu care a venit din fiecare dintre acele reforme, va fi dus sus în Mireasă. Toți împreună vor forma Mireasa.

Nu demult, am aflat că în Anglia s-a rulat un film intitulat „Răstignirea”. Un grup de oameni, tineri cu părul lung, au filmat tot felul de lucruri murdare și de scandal... L-au numit pe Isus „dady”, etc.

Voi spuneți: „Bine, dar aceasta s-a întâmplat la Londra, în Anglia.”

Este adevărat, dar ați văzut ce s-a scris săptămâna trecută în ziar? Un oarecare mare doctor în teologie, de la o instituție renumită, a spus: „Răstignirea a fost o înșelătorie!” În continuare, el a spus că Isus a încercat doar să imite răstignirea și că în realitate a băut o băutură asemănătoare cu marijuana sau cu un alt drog care exista în vremea aceea în Orient. Și după ce a băut-o a dormit timp de trei zile.” El a mai spus: „Este posibil ca atunci când i s-a dat oțet și fiere, să i se fi dat în realitate această băutură narcotică. Atunci a căzut ca și cum ar fi fost mort, iar ei L-au luat și L-au pus într-un mormânt. Dar după două sau trei zile Și-a revenit însă și totul a fost în ordine.” El mai spunea că după aceea, Isus a plecat în India unde ar fi murit de moarte naturală și că în realitate a încercat să facă o religie falsă. Vedeți? Este pentru prima dată când avem o asemenea remarcă la adresa Mântuitorului.

Ce s-a întâmplat cu voi, oamenilor? Noi trăim exact în ziua despre care vorbește Biblia: când se împlinește prorocia referitoare la batjocoritori.

Dumnezeu Și-a împărțit Cuvântul pentru fiecare epocă și în fiecare dintre aceste epoci a trebuit să se manifeste aceste aspecte murdare. Dumnezeu i-a rânduit mai dinainte și pe acești batjocoritori, ca să se împlinească Cuvântul referitor la ei în fiecare epocă. Și de fiecare dată când El a împărțit Cuvântul Său, a hotărât un trimis, un bărbat pentru fiecare epocă. Da, El i-a hotărât pe acești bărbați mai dinainte. Când a alocat timpul lui Moise, El l-a trimis pe Moise; Când a venit timpul să Se nască Fiul lui Dumnezeu, El l-a hotărât pe El pentru acel ceas.

Cum spune Biblia: „...nimic nu se poate face fără voia lui Dumnezeu.”

Cum a știut El totul? Pentru că Dumnezeu este infinit, atotputernic, omniprezent și

atotștiutor. El a știut toate lucrurile de la început. Nu există nimic care să nu fi fost cunoscut de El, dar când noi încercăm doar să ne gândim cum a fost aceasta sau cealaltă... totul merge...

Vedeți? Să ne întoarcem la Cuvânt ca să vedem ce face El și atunci vor înțelege.

Dacă acest doctor în teologie s-ar fi gândit puțin, nu ar fi scris acele cuvinte.

În primul rând: Cum a fost posibil ca acest Isus din Nazaret să împlinească în viața Sa toate făgăduințele Vechiului Testament? Cum a putut face aceasta? Acest lucru nu s-ar fi putut întâmpla dacă nu ar fi fost rânduit de Dumnezeu.

În al doilea rând, dacă ucenicii au făcut o înșelăciune împreună cu Isus, de ce au murit toți o moarte de martir?

Chiar apostolul Petru le-a spus ucigașilor săi: „Puneți-mă cu capul în jos pentru că nu sunt vrednic să mor ca Domnul meu.” Ei l-au luat pe Andrei și l-au răstignit în formă de „X” pe cruce. Fiecare dintre apostoli și-a sigilat mărturia cu propriul sânge. Ei au crezut în El și și-au dat viața din dragoste pentru El. Dacă Isus a fost un înșelător, cum ar fi putut accepta ucenicii o asemenea moarte? Vedeți însemnătatea duhovnicească? Dar oamenii nu pot înțelege.

Nu demult, a fost aici un bărbat renumit, un învățat. El a spus următoarele, referindu-se la trecerea Mării Roșii în timpul lui Moise:

„Nu este vorba de nici o mare care s-ar fi despărțit ca un zid, ci adevărul este că la capătul malului era o porțiune cu trestii și Moise și poporul au trecut pe acolo, având de-o parte și de alta trestiile. Ei au traversat doar o mare de trestii.” Aceasta este părerea pe care o împărtășesc o mulțime de preoți, și doar pe aceasta o admit.

Când a ieșit primul cosmonaut în spațiu, la întoarcerea pe pământ a declarat că nu a văzut nimic din Dumnezeu, prin aceste cuvinte reușind să îi înșele chiar și pe unii predicatori care au renunțat la credință. Ei se gândeau că Dumnezeu ar trăi undeva în spațiu, la o sută cincizeci de mii de ani înălțime.

Vai, cultura și înțelepciunea acestei lumi au transformat biserica într-o grămadă de buruieni. Așa este. Cultura și sistemele ei, știința și civilizația, vin de la Satana. Aici este civilizația Satanei.

Dar Biblia spune că cei aleși nu au nici o legătură cu lumea aceasta. Dumnezeu are o Civilizație cu totul diferită de aceasta de aici. Cu cât primim mai mult din această știință a Satanei suntem mai aproape de moarte. Totul, începând de la automobil până la sateliții atomici, sunt numai aparate de distrugere.

Dar în Civilizația care vine nu va mai fi nici moarte și nici griji sau dureri. Vedeți? Acolo nu va mai fi nimic din toate acestea, dar civilizația aceasta trebuie distrusă pentru că este de la Satana.

În Geneza 4.21-22 vedem că urmașii lui Cain au început civilizația, zidind orașe, cetăți și așa mai departe și au făurit instrumente muzicale, unelte de aramă și de fier. Dar în loc să apropie de Dumnezeu, aceste însușiri i-au îndepărtat tot mai mult de El. Ei erau foarte religioși, dar când au venit urmașii lui Set, ei au început să cheme Numele Domnului.

Eu nu sunt aici ca să rănesc pe cineva dintre voi sau ca să spun ceva despre vreo biserică; nici nu mă refer la toate aceste lucruri mici pentru că sunteți voi aici și aparțineți de biserica cutare sau cutare, sau ca să vă supăr, deoarece știu că în toate aceste biserici sunt mulți oameni buni. Dar vreau să vă spun ceva: săptămâna trecută am citit în ziarul „Shreveport” că biserica catolică a făcut o afirmație și noi vedem că acum bisericile se adună în cadrul marelui Consiliu Ecumenic, împlinind prin aceasta Cuvântul Scripturii. Da, ei fac exact cum scrie.

Ei au spus: „Unii protestanți au vrut să țină de Biblia aceea. Păi, Biblia nu este altceva decât o Carte de istorie a Bisericii, pe care oamenii o au în bibliotecă doar de vreo două sute și zeci de ani, dar biserica a fost întotdeauna. Acea a fost biserica, nu Biblia. Biblia este doar istoria bisericii.”

Ce minciună subtilă!

Omenirea posedă Biblia de trei mii de ani. Vechiul Testament a fost scris cu sute de ani înainte de venirea lui Hristos. Deci toate aceste păreri nu sunt decât niște minciuni viclene ale Satanei.

Din cauza lor, vedem cum în aceste zile din urmă se ridică atât de multă batjocură și dispreț la adresa Bibliei. Ei încearcă s-o pună deoparte... dar Dumnezeu va judeca biserica prin ceva. El nu poate fi drept... Ei nu mă pot aresta și să spună că am mers cu treizeci de mile pe oră într-o zonă cu douăzeci de mile pe oră, decât dacă este ceva care îmi spune că este o zonă în care trebuie să merg cu douăzeci

de mile pe oră. Trebuie să fie un indicator.

Noi știm că într-o zi, Dumnezeu va judeca biserica și popoarele. Astfel, dacă El o va judeca prin biserica catolică, prin care biserică catolică? Dacă o va judeca prin metodiști, bapțiștii sunt pierduți. Dacă o va judeca prin unitarieni, trinitarieni sunt pierduți. Vedeți? Atunci prin cine o va judeca? El a spus că o va judeca prin Hristos, iar Hristos este Cuvântul. Astfel, Cel prin care va judeca Dumnezeu este Cuvântul lui Dumnezeu.

„La început era Cuvântul și Cuvântul era cu Dumnezeu și Cuvântul era Dumnezeu.” „...și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi...” (Ioan 1.1,14). Vedeți? „...Același ieri, azi și în veci.” Astfel, El o va judeca prin Cuvântul Său.

Și noi vedem că oamenii din timpul acesta încearcă să pună Biblia deoparte și să ridice în locul ei autoritatea bisericii. Biserica nu o vrea. Astfel, ei pot face orice fel de crez sau altceva și să meargă cu el.

Serile trecute, am vorbit la Shreveport despre Biserica Vechiului Testament și am arătat că atunci când au junghiat mielul pascal nu era voie ca în casele lor să se găsească aluat timp de șapte zile. Nici un aluat, nici o pâine făcută cu aluat.

Aceste șapte zile reprezintă cele șapte epoci ale Bisericii despre care putem citi în Apocalipsa, de aceea, în cadrul Bisericii nu este îngăduit nimic amestecat, nimic cu aluat. Cu toate acestea, astăzi găsim o mărturie de credință amestecată, denominațiuni, și tot ce-i posibil adăugat la Cuvânt. Cu toate acestea, au curajul să numească aceste adaosuri „Cuvântul”.

Noi știm însă că este scris:

„Timp de șapte zile să nu se găsească aluat în casele voastre...” (Exod 12.19).

Să nu țineți pe mâine ceea ce mâncăm astăzi, ardeți-o în foc înainte de a veni lumina zilei, pentru că există un Mesaj nou care vine, un lucru nou.

Vedeți, voi încercați s-o țineți, fiindcă aceasta a întotdeauna atitudinea bisericii. Când iese o trezire, primul lucru care se întâmplă este că în trei ani încep să facă din ea o organizație. Denominațiunea începe o organizație.

Ați observat însă că Mesajul acesta are deja douăzeci de ani și cu toate acestea nu este o organizație. El nici nu va fi organizat vreodată. Noi suntem la sfârșit pentru

că bobul a venit înapoi la bob. Viața a venit din nou în bob, iar pleava s-a tras înapoi. Și bobul trebuie să stea în prezența soarelui ca să se coacă.

Nu vi se pare ciudat întunericul care a cuprins nu demult Coasta de Vest? Ei nu au înțeles și nici nu pot înțelege. Texas-ul s-a întunecat săptămâna trecută, iar ei nu pot înțelege. Nu vă dați seama că acela este un semn? Nu știți că națiunile se destramă? Israel este în patria sa, iar aceste semne ne arată că suntem la sfârșit! În același timp întunericul..., nu știți că acela este semnul despre care a vorbit profetul când a spus: „Dar spre seară se va arăta lumina”? Deci, va fi o Lumină care va veni în timpul serii când apare întunericul și se întâmplă alte lucruri așa cum au loc acum. Vedeți cum se întunecă și cum totuși spre seară va fi lumină?

Voi știți că papa a mers la Ierusalim, iar când a făcut aceasta a avut loc cea eclipsă de lună. Când am prezentat bisericile în Tabernacol, eu am desenat pe tablă epocile Bisericii exact cum le vedeți desenate în cartea despre Cele șapte epoci. Când am terminat, Duhul Sfânt Însuși a venit în adunare într-un Stâlp de Foc și a făcut exact același desen pe peretele din spate. Aproximativ trei sau patru sute de oameni au fost martori la acest lucru.

Și așa cum am spus deja, atunci când papa a pornit să vină aici, luna s-a întunecat iar oamenii de știință au fotografiat fazele eclipsei de lună. Clișeul obținut posedă exact aceeași lumină ca cea desenată de mine pe tablă.

Papa a făcut această vizită în data de 13, a urcat apoi treisprezece trepte și a dat împărtășirea la treisprezece, unei națiuni care are numărul treisprezece. Întunericul a fost total. Vedeți unde ne aflăm? Noi suntem la sfârșitul timpului.

„... în zilele din urmă vor veni batjocoritori plini de batjocuri, care vor trăi după poftele lor,

și vor zice: „Unde este făgăduința venirii Lui? Căci de când au adormit părinții noștri, toate rămân așa cum erau de la începutul zidirii.” (2 Petru 3.3-4).

Când vedeți că se întâmplă aceste lucruri, ridicați-vă capetele și fiți gata pentru că răpirea poate avea loc oricând. Hristos vine după Biserica Sa.

Dar ei nu cred acest lucru pentru că nu pot recunoaște faptul că sunt cei care împlinesc Scriptura referitor la batjocoritori. Da, oamenii nu-și dau seama că făcând aceste lucruri, și vorbind aceste lucruri, împlinesc Scripturile. Cât de puțin

știa marele preot Caiafa și preoții din timpul acela, Cine era Cel pe care L-au batjocorit și au făcut haz de El! Ei nu știau că El era chiar Dumnezeu despre care cântau în Psalmi: „Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit?... Mi-au străpuns mâinile și picioarele...”

În timp ce ei cântau acest cântec în Templu, El murea pe cruce întocmai cum spuneau cuvintele Psalmului, și cu toate acestea nu știau ce fac. Chiar Isus s-a rugat: „Tată, iartă-i, căci nu știu ce fac!” (Luca 23.34). Toate acestea erau scrise mai dinainte în Scriptură, dar ei erau orbi și nu vedeau.

Știați că bisericii catolice și bisericilor protestante li s-a spus mai dinainte că în zilele din urmă vor fi oarbe și că Hristos va fi afară la ușă, încercând să intre înăuntru? De ce aceasta? Tot Biblia ne dă răspunsul:

„Pentru că zici: „Sunt bogat, m-am îmbogățit și nu duc lipsă de nimic”, și nu știi că ești ticălos, nenorocit, sărac, orb și gol.” (Apocalipsa 3.17).

Acolo sunteți, în orbire, călcând lucrurile lui Dumnezeu ca și cum n-ar însemna nimic. Ei batjocoresc și fac haz, dar toate acestea se întâmplă ca să se împlinescă ce spune Biblia.

Însă pentru Biserica Mireasă răpirea este o descoperire. Mireasa adevărată a lui Hristos așteaptă descoperirea răpirii. Dar ce este o descoperire? Credința. Tu nu poți avea o descoperire fără credință.

Credința este o descoperire, este ceva care vi se descoperă vouă. Credința este o descoperire care vi s-a dat așa cum i-a fost dată lui Avraam, care a socotit orice lucru care era contrar cu ceea ce i-a fost descoperit, ca și cum nu ar fi. Credința... De fapt, credința este descoperirea lui Dumnezeu. Biserica, tot Trupul în întregime, este zidit pe descoperire.

Cu câteva săptămâni în urmă am vorbit cu un predicator baptist. El a venit să discute cu mine și a zis:

„Te apreciez ca om, dar ești total dezorientat.”

„Dacă sunt așa, ajută-mă să-mi revin.”

„Cu Scriptura”, a spus el. Și a continuat „Frate Branham, noi nu vom aduce niciodată lucrurile împreună, fără ca mai înainte să punem cuvânt cu cuvânt în

conformitate cu greaca și așa mai departe.”

„O, domnul meu, tu nu știi ceva mai bun ca aceasta? Chiar și la Niceea, la 325 de ani de la Hristos se mai discuta care dintre învățații greci a avut dreptate. Tu nu poți înțelege... este o descoperire.”

„Eu nu pot accepta descoperirea!”

„Atunci cum Îl poți accepta pe Hristos?”

„Păi, Biblia spune că cine crede în Isus Hristos are viața veșnică.”

„Este adevărat”, am răspuns eu, „dar tot Cuvântul spune că „nimeni nu poate zice că Isus este Domnul, fără descoperirea Duhului Sfânt.” Vedeți? Aici este exact același lucru care ne cheamă înapoi la descoperire. Voi trebuie să primiți o descoperire.

Cain și Abel nu au avut Biblia ca să poată citi din ea, dar Abel a primit o descoperire prin credință. Astfel, el a putut să-l aducă lui Dumnezeu o jertfă mai bună decât Cain. Prin aceasta, Dumnezeu l-a declarat neprihănit.

Isus i-a întrebat pe ucenici în Matei 16.13-18:

„Cine zic oamenii că sunt Eu, Fiul omului”

Și ei au răspuns: „Unii zic că ești Ioan Botezătorul; alții, Ilie; alții, Ieremia sau unul din proroci.”

„Dar voi, cine ziceți că sunt?”

Drept răspuns, Simon Petru l-a zis: „Tu ești Hristosul, Fiul Dumnezeului celui viu!”

Isus a luat din nou cuvântul și i-a zis:

„Ferice de tine, Simone, fiul lui Iona; fiindcă nu carnea și sângele ți-a descoperit lucrul acesta, ci Tatăl Meu care este în ceruri.

Și Eu îți spun: „...pe această piatră voi zidi Biserica Mea, și Porțile locuinței morților nu o vor birui.”

Descoperirea spirituală despre Cine este Dumnezeu. Despre Cine este Isus. Isus este descoperirea lui Dumnezeu. Dumnezeu descoperit lumii în trup. El era în

lume: „Dumnezeu era în Hristos împăcând lumea cu Sine.” (2 Corintei 5.19), descoperind că Dumnezeu era în trup de carne. „Tu ești Hristosul, Unsul lui Dumnezeu, Fiul Său.”

Și Isus i-a răspuns: „Nu carnea și sângele ti-au descoperit lucrul acesta, ci Tatăl Meu care este în ceruri. El ți-a descoperit. Și pe această Stâncă Îmi voi zidi Biserica Mea!” Adică pe descoperirea Cuvântului la timpul potrivit. Așa Îmi zidesc Eu Biserica și porțile iadului nu o vor birui.”

Apocalipsa este ultima Carte a Bibliei, iar pentru cei necredincioși este o Carte pecetluită, sigilată.

În capitolul 22 din Apocalipsa scrie că dacă cineva adaugă sau scoate ceva din cele scrise în această Carte, Dumnezeu îi va scoate dreptul de la Pomul vieții. Astfel, ne dăm seama că Ea a fost dată în întregime credincioșilor. El deschide Cartea Apocalipsei și ne descoperă Cine este Autorul întregii Cărți, iar noi trebuie să-L privim ca fiind Alfa și Omega, de la Geneza la Apocalipsa. Isus Hristos este descoperit ca fiind Același prin toată Biblia, descoperind toate tainele referitoare la El Însuși și Planul Său cu privire la epocile Bisericii care urmau să vină; și au fost pecetluite acolo prin șapte Peceți.

Gândiți-vă la faptul că această Carte a fost scrisă, dar apoi a fost pecetluită cu șapte Peceți care nu puteau fi descoperite decât atunci când avea să sune ultima trâmbiță, a șaptea, adică trâmbița ultimului înger pământesc.

Apocalipsa 10.7: „În zilele în care va suna din trâmbița lui îngerul al șaptelea, se va sfârși taina lui Dumnezeu, după vestea bună vestită de El robilor Săi prorocilor.” Aceasta este epoca în care trăim noi. Noi toți știm că trăim în Laodicea, adică în cea de-a șaptea epocă a Bisericii, ceea ce înseamnă că nu va mai fi nici o altă epocă. Nu poate să mai fie! Noi trăim în epoca Laodicea, de aceea, aceste șapte Peceți care au ținut Cartea ascunsă pentru oameni, trebuie să fie deschise. El ne-a făgăduit aceasta în Cuvânt, de aceea nu poate să treacă. Noi nu putem nici să adăugăm și nici să scoatem ceva din Cuvânt. El trebuie să rămână întotdeauna Cuvântul.

Aceste taine ne vor fi descoperite ca să cunoaștem Adevărul, ceea ce este El, să-L facă să Se potrivească cu restul Scripturii. Atunci Dumnezeu dovedește că acesta este Adevărul. Vedeți, Dumnezeu nu are nevoie de interpret pentru că El este propriul Său Interpret. El Își aduce interpretarea Sa prin faptul că aduce lucrurile la

împlinire așa cum le-a vestit.

Este exact ca la început când a spus: „Să fie lumină!” și s-a făcut lumină. Vedeți, aceasta nu are nevoie de nici o interpretare, fiindcă a fost dovedită

El ne-a promis în Scriptură mai multe lucruri și pentru timpul acesta din urmă. De exemplu, a făgăduit că Îl va trimite pe Fiul Său, dar când a venit, oamenii nu au putut să Îl creadă, de aceea Isus a spus:

„Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine.”

„Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, să nu Mă credeți,

dar dacă le fac, chiar dacă nu Mă credeți pe Mine, credeți măcar lucrările acestea, pentru că ele mărturisesc Cine sunt Eu.” (Ioan 5.39;10.37-38).

Ceea ce a făcut Luther în timpul lui ne arată Cine era El, și la fel ceea ce a făcut Wesley. În zilele pentecostalilor vedem reșezarea darurilor: vorbirea în limbi, scoaterea dracilor, etc. Păi, acelea au mărturisit Cine era El. Asupra acestora nu este nici o îndoială sau vreo pricină de glumă.

Când a început această lucrare, oamenii spuneau: „Nu poate să dureze mult! Se va stinge, va cădea jos!” Dar nu este adevărat! Ea arde încă. De ce? Pentru că nu poate fi stinsă niciodată. Dumnezeu a spus că va fi acolo. Ea este acea porțiune din Cuvânt și nu o puteți lăsa la o parte... Când este chemată Mireasa, cum o veți stinge? Ea este descoperirea manifestării Cuvântului adevărat, iar noi trăim în acea zi. Slavă lui Dumnezeu! Este descoperirea tainei Lui Însuși.

Răpirea despre care vorbim noi este numai pentru Mireasă. Gândiți-vă la faptul că Biblia spune: „Ceilalți morți n-au înviat până nu s-au sfârșit cei o mie de ani.” (Apocalipsa 20.5). Dacă nu există o răpire, unde suntem, prieteni? Ce vom face? În ce epocă trăim? Ce făgăduințe avem? Va fi o răpire. Biblia spune că va fi, iar ea este numai pentru cei aleși, pentru aleasa Doamnă, Mireasa din această zi, Biserica chemată afară.

Cuvântul „biserică” înseamnă „cei chemați afară”.

Așa cum Moise a chemat o națiune din altă națiune, Duhul Sfânt cheamă o Mireasă dintr-o biserică, scoate mădulare din fiecare denominațiune formând o Mireasă,

Pomul Miresei.

Noi avem banda „Pomul Miresei”. O Mireasă chemată afară... Ea este Pomul Miresei... este Mireasa, Cea care va fi în răpire, numai Ea, nimeni altcineva decât Mireasa, cea aleasă și cunoscută mai dinainte de Dumnezeu, de la început, Gena duhovnicească a Tatălui.

Mă voi opri puțin aici... Devin agitat fiindcă mă gândesc că vă voi ține prea mult.

Observați! Știați că cu mulți ani înainte de a vă naște, fiecare dintre voi ați fost în tatăl vostru ca o genă? Acesta este adevărul pentru că tatăl vostru purta în el sămânța. Această sămânță vine de la partea bărbătească, nu de la femeie. Femeia aduce doar oul, pământul în care se pune sămânța.

Când eram de șaisprezece ani, fiul meu era deja în mine. Eu nu îl cunoșteam, dar el era acolo, iar prin căsătoria sfântă, a devenit imaginea chipului meu. Acum îl cunosc și pot avea părtășie cu el. Dar vedeți, el a venit la timpul potrivit, la timpul hotărât.

Tot așa, voi ați fost în El. Dacă aveți Viața veșnică înseamnă că ați fost în Dumnezeu înainte de întemeierea lumii.

Voi sunteți o parte din El, un fiu al lui Dumnezeu, un atribut al Lui. El a știut exact timpul în care trebuia să veniți, deoarece este Cel care a hotărât exact timpul și locul și nimeni altul nu poate să-L ia... Nu contează câte imitații sau alte lucruri de felul acesta vin, voi trebuie să fiți aici. El a știut că veți fi aici, iar acum sunteți descoperiți și puteți avea părtășie cu El pentru că exact aceasta a dorit. El dorește părtășie, să I se aducă închinare.

Dar dacă viața voastră nu a fost din totdeauna un atribut al lui Dumnezeu, voi sunteți doar o imitare a creștinismului. Vedeți? Vor exista milioane și milioane care vor fi numai o imitare a creștinismului.

De curând am făcut o afirmație. Eu m-am uitat la fratele Demos Shakarian când montau vacile și la testul făcut de medici cu eprubetele. Masculul eliberează de fiecare dată cam un milion de germeni și tot cam un milion de ouă vin de la femelă. Dar ați știut că din toți germenii aceia care se mișcă în jur, există unul singur rânduie pentru viață și un singur ou fertil? Germenul acela mic se va strecura printre toți ceilalți germeni micuți, care arată exact ca el, găsește oul fertil

și se strecoară în el, în timp ce toți ceilalți mor.

Păi, dacă vorbim despre nașterea din fecioară, nu este nici pe jumătate atât de tainică precum este nașterea duhovnicească, cum este rânduită aceasta și hotărâtă mai dinainte de Dumnezeu.

Dacă în seara aceasta sunteți un creștin născut din nou, ați fost în Dumnezeu, Tatăl vostru, cu mult înainte de a începe timpul. De aceea, când ați venit în viața aceasta și ați încercat să practicați creștinismul, fiecare lucru a mers greșit, iar voi v-ați întrebat de ce se întâmplă așa. Dar într-o zi ați fost atinși de Ceva. Ce era aceasta? Viața care era aici jos de la început...

Voi știți povestioara mea despre puiul de vultur găsit de mama lui care-l pierduse. Voi m-ați auzit predicând cum acel vultur a fost clocit de o găină. Dar hrana pe care o oferea ea puiului de vultur nu putea fi digerată de acesta pentru că el nu era de la început un pui de găină. Cu toate acestea stătea împreună cu puii de găină în coteț și urma cloșca. Ea scormonea prin curte și făcea tot felul de lucruri pe care puiul de vultur nu putea să le înțeleagă și să le facă. Când ea cloncănea și bătea din aripi, toți puii de găină fugeau și se ascundeau, iar puiul de vultur făcea la fel ca ei.

Dar într-o zi, mama lui care știa că avusese două ouă și nu unul, și-a zis: „Trebuie să mai am un ou pe undeva.” Și a pornit să-l caute. L-a căutat peste tot, iar în cele din urmă a zburat și pe deasupra curții găinilor, unde și-a observat puiul căutat. Când l-a văzut, l-a strigat cât a putut de tare, iar când puiul i-a auzit strigarea a recunoscut-o pentru că era ceea ce i se potrivea. Aceasta căuta el! vedeți? Atunci a înțeles că el nu era un pui de găină, ci era un vultur.

Aceasta este calea pentru fiecare creștin născut din nou. Pe mine nu mă interesează din ce denominațiune veniți, nici unde ați aparținut sau în câte registre v-ați trecut numele, etc., când acel Cuvânt adevărat este dovedit înaintea voastră, vă dați seama imediat că sunteți un vultur. Tot cloncănitul găinii care vă îndeamnă să mergeți aici sau acolo; să aparțineți aici sau dincolo; să urmați calea aceasta sau pe aceea, este fără sens. Este un adaos la Cuvântul autentic al lui Dumnezeu!

Când o sămânță ajunge în pântecul unei femele... Voi nu sunteți un germen uman de la tatăl vostru, după care să deveniți germenul de la un câine, apoi de la o pisică și apoi de la găină. Nicidecum, ci întotdeauna ați fost un germen, o sămânță umană.

Tot așa, Trupul lui Isus Hristos, Mireasa, va fi o parte a Trupului Său... El a fost Cuvântul, iar Mireasa va trebui să fie Cuvântul, Cuvânt adăugat la Cuvânt, adăugat la Cuvânt: neprihănirea lui Luther, sfințirea lui Wesley, botezul Duhului Sfânt cu restituirea darurilor și toate celelalte lucruri care aparțin de aceasta. Acela trebuie să fie Cuvânt peste Cuvânt, sămânță peste sămânță, viață peste viață, ca să aducă la suprafață statura deplină a Miresei Domnului Isus Hristos.

Voi ați fost un atribut al Lui, iar acum, după ce au fost scoase la iveală toate aceste lucruri, a mai rămas unul singur: că Hristos vine după Mireasa Sa. Dar cum ajungem noi în Mireasă? Aceasta este o mare întrebare. Mulți spun: „Vino și fă-te membru la adunarea noastră!” Unii vor să faceți un botez anume, iar alții spun una sau alta. Unii spun că trebuie să vorbiți în limbi, în timp ce alții cred că nu este necesar acest lucru, ci trebuie să jucați în Duhul; alții spun că trebuie să strigați, etc. Toate acestea sunt în ordine și totuși toate sunt greșite.

Eu vă întreb: Cum este posibil ca un bărbat, o femeie sau un copil al lui Dumnezeu care s-a născut din Duhul lui Dumnezeu, să nege Cuvântul lui Dumnezeu când Dumnezeu Însuși L-a interpretat și a zis: „Acesta este. Eu L-am promis, este aici!”, dovedind aceasta cât se poate de clar. Păi, ei sunt orbiți ca să nu vadă. Vedeți? Cum poate Hristos să-Și nege propriul Cuvânt? Dacă Hristos este în voi, El nu-Și poate nega propriul Cuvânt.

Dar cum ajungem în Trupul Lui?

1 Corinteni 12.13: „Noi toți în adevăr, am fost botezați de un singur Duh, ca să alcătuim un singur trup...”

Deci, prin botezul acestui singur Duh Sfânt noi suntem în Trupul Său. Iar Duhul este Viața lui Hristos. Este adevărat? Viața lui Hristos. Viața fiecărei semințe rodește Sămânța Vieții, iar El a fost Sămânța Cuvânt. Ați înțeles?

Dacă în sămânță este Viața, iar botezul Duhului Sfânt vine peste ea, sămânța este hotărâtă să rodească Viața Seminței.

Eu v-am mai povestit despre ceea ce am văzut în grădina fratelui John Sharriatt, și anume acel copac care purta pe el opt sau nouă feluri de roade. Când l-am văzut, l-am întrebat:

„Ce fel de copac este acesta, frate Sharriatt?”

„Un portocal.”

„Dar de ce are lămâi, mandarine, grepfrut etc.?”

„Toate fructele pe care le conține fac parte din familia citricelor și au fost altoite pe el.”

„Oh, am spus eu, acum înțeleg. Înseamnă că anul viitor va avea din nou portocale...”

„Nu, pentru că fiecare mlădiță va aduce propriile ei roade.”

Cei care cultivați tot felul de pomi știți că puteți face altoiri cu copacii din aceeași familie. Astfel, puteți lua o crenguță de lămâi și s-o altoiți într-un portocal, iar ea va rodi lămâi și nu portocale. Ea nu va putea aduce niciodată roada originală a pomului în care a fost altoită.

Exact aceasta am făcut noi oamenii. Am altoit, am introdus crezuri de aceea vă întreb: Cum ar putea produce metodiștii altceva decât copii metodiști? Cum poate produce o denominațiune altceva decât copii ai denominațiunii?

Dar dacă din acel pom crește o mlădiță originală, ea va rodi portocale. De aceea, când Dumnezeu face ceva în biserică, acela va fi originalul, Cuvântul. Trebuie să fie aceasta pentru că viața este în pom și el își rodește propriul soi.

Noi putem vedea cum biserica a mers în jos prin epoci și a adus roadele sale, dar mlădițele care nu mai fac rod, sunt tăiate jos.

În Ioan 15.2, Domnul Isus spune că „Pe orice mlădiță, care este de la Mine și n-adeuce roadă, El o taie...”

Isus vrea ca mlădițele să aducă la suprafață roade pentru El Însuși. Soția Lui trebuie să rodească copii care sunt ca El. Dar dacă ei nu rodesc copii Mireasă, copii Cuvânt, sunt copii denominaționali. Astfel, ea pleacă înapoi la prima ei dragoste: dragostea pentru lume și denominațiunea aceea. Ei nu pot rodi un creștin adevărat, născut din nou, pentru că acolo nu este nimic ca să-l rodească.

Este la fel ca și cum ai lua o creangă de lămâi și ai altoi-o într-un portocal. Ea nu va produce niciodată portocale, ci numai lămâi. Vedeți? Ea nu a fost de la început o mlădiță originală, dar dacă o mlădiță a fost hotărâtă prin știința mai dinainte a lui

Dumnezeu ca să aducă roade originale (portocale), ea nu va aduce niciodată altceva, ci numai portocale.

Aceeași este problema și cu Biserica Dumnezeului celui viu. Când vine ceasul, tu Îl lași pe Dumnezeu să înceapă lucrarea și fiecare o primește și pornește cu ea. Vedeți? Așa a fost întotdeauna.

Nu demult am citit istoria vieții lui Martin Luther, iar acolo scrie că nu este greu să crezi că Martin Luther a putut să protesteze împotriva bisericii catolice și să scape, ci lucrul neobișnuit este că el a putut să țină capul deasupra fanatismului care a urmat după trezirea lui și a stat neclintit pe mesajul lui: „neprihănirea se primește prin credință.” Vedeți? Fiecare lucru fals și orice imitație trebuie să cadă.

Uitați-vă la doamna Aimee Semple McPherson. Fiecare doamnă predicatoră încerca s-o imite și purta Biblia la fel ca ea, dar toate erau doar imitații firești. Ele nu pot fi originale.

La fel este cu bisericile care fac aceasta, ele nu pot fi originale. Lăsați ca o biserică dintr-un oraș să aibă un lucru sau altul și imediat veți vedea că o altă biserică nu se va liniști până când nu va avea și ea acel lucru.

Vedeți? Ei nu mai sunt originali. Cuvântul lui Dumnezeu este originalul și El trebuie să rodească la timpul hotărât soiul Lui: pe cei aleși și hotărâți mai dinainte de Dumnezeu. Dar cum intrăm în această Biserică? Printr-un singur Duh, noi toți suntem botezați în acest Trup, în Trupul lui Hristos care este Mireasa, Cuvântul. Botezați acolo prin Duhul Sfânt.

Acum să vedem dacă suntem în ultima epocă sau nu.

Vom afla aceasta dacă mergem în Geneza 5. Puteți deschide și la Luca. Noi știm că Enoh a fost al șaptelea patriarh de la Adam. Acolo se poate vedea sămânța șarpelui. Astfel, dacă acest Cain ar fi fost fiul lui Adam, atunci Enoh ar fi fost la optulea patriarh. Vedeți? Nicăieri în Biblie nu scrie că acest Cain ar fi fiul lui Adam, ba dimpotrivă, Biblia spune că el era de la cel rău.

Deci aici scrie că Enoh a fost al șaptelea patriarh de la Adam, un timp spre epocile bisericilor. Toți ceilalți șase bărbați care au trăit înaintea lui Enoh, au murit, dar el a fost mutat. Enoh, al șaptelea patriarh, a fost răpit, arătând că răpirea are loc în epoca a șaptea a bisericii. Cred că nu există nici o îndoială cu privire la faptul că

suntem în epoca a șaptea a bisericii. Noi știm aceasta cu toții.

Răpirea va fi în epoca a șaptea a Bisericii? Toate celelalte șase au murit, dar Enoh a fost mutat și nu a mai fost găsit; Dumnezeu l-a luat. El este un tip pentru răpire, pentru că toți ceilalți șase au murit; dar Mireasa din timpul sfârșitului va fi chemată (prin răpire, fără moarte), în epoca a șaptea. Noi suntem chiar acum martori ai acelei epoci. Oh, Doamne!

Lăsați-mă să sap mai adânc și să dovedesc aceasta.

În Apocalipsa 10.7 găsim un simbol pentru cele șapte epoci ale bisericii. Aici ni se spune că taina Cărții trebuia descoperită prin Mesajul îngerului al șaptelea.

Acum, există un Mesager deasupra tuturor acestora și un mesager pe pământ. Cuvântul englez „înger” înseamnă „mesager”. În Mesajul îngerului al șaptelea, în timp ce își făcea cunoscută slujba, când a început să-și trâmbițeze slujba, nu când a început... Când a început Isus, El a început cu vindecarea bolnavilor și al celor suferinzi. Atunci toți ziceau: „Oh, acest Rabin mare este un Profet!” și toți doreau să Îl aibă în bisericile lor.

Dar într-o zi, El S-a așezat jos și a spus: „Eu și Tatăl suntem Unul!” Aceste cuvinte au fost ceva străin pentru urechile lor; ceva diferit de ceea ce auziseră până atunci.

„...dacă nu mâncați trupul Fiului omului și nu beți sângele Lui, n-aveți viața în voi înșivă.” (Ioan 6.53).

„Păi, El este un vampir!” Vedeți? Aceasta era altceva. El nu a explicat ce a spus pentru că ei au văzut manifestarea, legitimarea Cuvântului lui Dumnezeu pentru epoca Lui, care dovedea că El era Mesagerul acelei epoci. Astfel, El nu a trebuit să explice nimic.

Poate că nici ucenicii nu au fost în stare să explice acele cuvinte, dar ei L-au crezut; au stat liniștiți și L-au crezut. Ce au putut spune ei referitor la cuvintele conform cărora ar fi trebuit să mănânce carnea Lui și să-I bea sângele? Evident era imposibil să facă așa ceva, dar cu toate acestea au crezut cuvintele Lui pentru că erau hotărâți mai dinainte să creadă. Vedeți? Ei au crezut. Indiferent dacă au putut să explice sau nu acele cuvinte, ei le-au crezut.

Dar fiți atenți! În epoca a șaptea a Bisericii, când Îngerul al șaptelea începe să sune

din trâmbița lui, tainele lui Dumnezeu trebuie să fie descoperite. Reformatorii nu au avut timp... Luther nu a trăit suficient de mult, nici Wesley; epocile nu au trăit suficient de mult. Ei au adus Mesajul acelei zile, dar oamenii l-au luat și l-au organizat. Ce este aceasta?

Voi nu veți putea birui niciodată natura; ea mărturisește întotdeauna despre lucrarea lui Dumnezeu. El merge în unitate cu natura. Trebuie s-o facă.

Priviți soarele care răsare dimineața și apune seara. Omul se aseamănă cu el. Când se naște, el e un copil mic și slab, la fel ca soarele ale cărui raze nu dau multă căldură. Pe la ora zece termină liceul, iar în mijlocul zilei intră în viață. După-amiaza pe la ora trei începe să îmbătrânească, iar la ora cinci, moare bătrân și slab și merge în mormânt. Dar este acesta sfârșitul? Nu, pentru că în dimineața următoare soarele învie din nou. Vedeți?

Priviți copacii. Primăvara, înmuguresc și frunzele răsar pe crengile lor pentru ca toamna să coboare în pământ. Ele cad din pom, merg înapoi... Ce? Viața merge jos, în rădăcina pomului. Este acesta sfârșitul lui? Nu, pentru că în primăvara următoare ele vin înapoi cu o viață nouă.

Exact așa s-a întâmplat și cu biserica în reformă. A venit sus. Bobul de grâu a căzut în pământ și a murit în timpul prigoanei din epoca întunecoasă. S-a dus în pământ. Trebuia să moară. Orice om duhovnicesc o poate vedea. Era nevoie ca sămânța să moară și să putrezească pentru că altfel rămânea singură. Acesta este motivul pentru care biserica a trebuit să meargă în pământ în epoca întunecoasă. Dar după ce a zăcut acolo, a putrezit, au ieșit la suprafață două frunze mici - biserica lui Luther. Din biserica lui Luther au mai ieșit câteva frunze mici: Zwingli, etc. Apoi a urmat spicul, mesajul lui John Wesley, marea epocă misionară, iar de aici a ieșit epoca înșelătoare, epoca penticostală.

A cultivat cineva dintre voi grâu? Ieșiți afară și priviți spicul. Veți spune: „Eu am grâu”, pentru că arată ca bobul de grâu, dar dacă îl priviți mai atent, veți vedea că nu aveți încă grâu, ci aveți o pleavă.

Nu ne-a avertizat Isus în Matei 24.24 că în zilele din urmă cele două duhuri vor fi atât de aproape unul de celălalt încât dacă ar fi cu puțință i-ar înșela chiar și pe cei aleși? Vedeți? Acela este un purtător.

Viața care a venit sus prin Luther este cea care l-a născut pe Wesley; Viața care a

venit prin Wesley este cea care a născut pentecostalii, iar Viața din pentecostali produce bobul de grâu. Dar ele sunt purtătoare. Vedeți? Viața adevărată trece prin ele; Mesajul trece prin ele, dar merge tot înainte până în grâu. Acesta este motivul pentru care grâul vine sus și aduce toată lucrarea în răpire, aici, sus la vârf. Mireasa vine afară din fiecare epocă, dar paiul denominațional moare, se uscă și moare.

Ați observat cum a început să se retragă Viața în aceste zile din urmă? Când bobul de grâu începe să crească, pleava începe să se tragă de pe el.

Priviți înapoi la bobul acesta mic. Dacă desfaceți cu atenție învelișul, veți observa că înăuntru este un muguraș mic de grâu care începe să crească. Vedeți? El are nevoie de pleavă ca să fie protejat, ca să aibă o șansă să poată ieși afară. Dar când bobul începe să crească și Mesajul începe să se răspândească, pleava se desprinde de el și viața trece din ea direct în bob; merge înainte.

Așa se întâmplă în fiecare epocă. Nimic nu poate merge împotriva naturii pentru că Dumnezeu este neschimbător și procedează întotdeauna la fel.

Acum suntem în timpul celei de-a șaptea epoci a Bisericii și totul trebuie să se descopere în bob.

Dacă vreți puteți deschide la Luca 17.28+30:

„Cum s-a întâmplat în zilele lui Lot...”

„Tot așa se va întâmpla și în ziua când se va descoperi Fiul omului.” Ce vrea să ne descopere? Ceea ce este El în această zi. El descoperă oamenilor, Cuvântul care a fost hotărât pentru această zi, Cuvântul descoperit oamenilor prin manifestarea Duhului Sfânt, făcând ca Isus să trăiască printre noi.

Gândiți-vă la faptul că acolo, El a fost manifestat într-un Om, într-un Bărbat, iar Isus a zis: „Așa cum a fost...” El a citit aceeași Biblie pe care o citim noi, Geneza. Acolo vedem că El a stat cu spatele la cortul în care se afla Sara și a spus ceva, dar ea nu a crezut că este posibil să se întâmple ce spunea El. El a spus: „Avraam, Eu te voi vizita conform timpului vieții.” Vedeți? Sara a râs când a auzit aceasta, iar El a zis: „De ce a râs Sara în cort și a zis: „Cum se pot întâmpla aceste lucruri?” Isus a promis că se va repeta și Acela era El; Avraam L-a numit Elohim, Cel Atotputernic. Acela era El.

Biblia ne spune mai dinainte că aceste lucruri se vor repeta în timpul din urmă. Isus a spus aceasta. Iar dacă voi vedeți că ceea ce s-a întâmplat acolo se repetă aici, știți că timpul este aproape, că este chiar la ușă.

Priviți lumea! Oamenii sunt prinși în stricăciunea care era și în timpul Sodomei. Observați că acest timp este deja aici? Mințile lor sunt stricate; oamenii nu mai știu ce înseamnă decența. Uitați-vă câți ucigași, homosexuali, etc. sunt astăzi în lume! Priviți în ce desfrâu au căzut femeile noastre, uitați-vă cât sunt de imorale. Și nu numai femeile din lume ci și...

Voi spuneți: „Aceia sunt metodiști... pentecostali.” O, dar nu numai ei sunt așa, ci toți.

Uitați-vă la bărbați. În loc să se țină de Cuvântul lui Dumnezeu, să iasă din aceste dogme și doctrine de care atârnă și să vină atunci când Îl văd pe Dumnezeu, făcându-Se pe Sine Însuși cunoscut pe deplin, ei se țin de tradiția unei denominațiuni. Care este motivul? Ei sunt orbi și nu pot să vadă! Nu Îl vor vedea niciodată!

Să-l privim acum pe Enoh, tipul sau simbolul Miresei. El este un tip pentru epoca a șaptea a Bisericii. Puteți vedea aceasta? Epoca a șaptea a Bisericii, trâmbițarea îngerului al șaptelea.

Câți dintre voi cred că au fost șapte mesageri pentru șapte epoci ale Bisericii? Oh, noi toți credem aceasta! Vedeți, dacă n-am crede Biblia, n-am putea crede nici lucrul acesta.

Noi trăim în cea de-a șaptea epocă a Bisericii, iar Biblia spune că în această epocă începe să-și trâmbițeze Mesajul, mesagerul al șaptelea, iar atunci tainele tuturor lucrurilor care au fost sucite prin epoci, vor fi descoperite. Mai mult, vedem că însuși Fiul omului vine în mijlocul poporului Său, confirmându-Și Mesajul, așa cum a promis că o va face. Noi vedem aceasta în această ultimă epocă.

Noi citim în Biblie și despre șapte străji și vedem că El nu a venit nici la prima strajă, nici la a doua, nici la a treia, nici la a patra, ci a venit la cea de-a șaptea strajă. Acesta este Enoh, al șaptelea patriarh, care a fost mutat, în timp ce Noe, care este un simbol al rămășiței evreilor, trebuia să fie dus dincolo.

Dacă citim în Biblie vedem că noaptea nu a fost împărțită în ore, ci în străji (Fiți

atenți fiindcă trebuie să mă grăbesc pentru că expiră timpul pentru care a fost închiriată sala). Nu, în timpul Bibliei, noaptea nu a fost împărțită în ore, ci în străji. Acolo erau trei străji:

Prima strajă era de la 9.00 la 12.00; a doua straja era de la 12.00 la 3.00 dimineața, iar a treia de la 3.00 la 6.00. Trei străji a trei ore fiecare, trei ori trei fac nouă, deci un număr imperfect.

Dar acum venim înapoi la șapte pentru răpire, care cred că va avea loc între ora șase și șapte, mai exact între ora șase și șapte dimineața.

Când trâmbița Domnului va răsuna...

În acea dimineață luminoasă, fără nori,

Când morții în Hristos vor învia

Și vor împărți slava Lui,

Când aleșii Lui vor fi adunați

În Țara lor, dincolo de cer,

Când se va face prezența acolo sus, eu voi fi acolo.”

În Biblie nu se folosește deloc cuvântul „răpire”, ci „luat”. Doar noi l-am pus acolo. Voi citi pentru aceasta din 1 Tesaloniceni 4.13-16. Aici este vorba despre răpirea care va avea loc în zilele din urmă.

„Nu voim, fraților, să fiți în necunoștință despre cei care au adormit, ca să nu vă întristați ca ceilalți, care n-au nădejde.

Căci dacă credem că Isus a murit și a înviat, credem și că Dumnezeu va aduce înapoi împreună cu Isus pe aceia care au adormit în El.

Iată, în adevăr, ce vă spuneam prin Cuvântul Domnului: noi cei vii, care vom rămâne până la venirea Domnului, nu vom lua-o înaintea celor adormiți.

Căci însuși Domnul, cu un strigăt, cu glasul lui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va pogorî din cer, și întâi vor învia cei morți în Hristos.”

Aș vrea să observați un lucru mare care s-a întâmplat aici. Să nu scăpați aceasta!

Vedeți?

Aici, în 1 Tesaloniceni, Cuvântul ne spune că înainte ca să apară Domnul Însuși trebuie să se întâmple trei lucruri. (Repede ca să încheiem).

Primul lucru care se va întâmpla este: un strigăt, un glas, o trâmbiță.

Să citim încă o dată ca să vedem dacă este așa:

„Căci însuși Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu Se va pogori din cer și întâi vor învia cei morți în Hristos.”

Deci se întâmplă trei lucruri:

Un strigăt, un Glas, o trâmbiță, trebuie să se întâmple înainte de a apărea Isus. Isus le face pe toate trei când coboară.

Un strigăt. Ce este un strigăt? Este Mesajul care merge înainte, primul, Pâinea vieții care adună Mireasa.

Dumnezeu are felul Său de a face lucrurile și nu Îl schimbă niciodată. El nu Se poate schimba pentru că Dumnezeu este neschimbător. În Amos 3.7 El a spus că nu va face nimic pe pământ până când nu o descoperă mai întâi slujitorilor Săi, profeții. Pe cât este de sigur că El a promis-o, este sigur și că o va face.

Când am trecut prin epocile Bisericii, am constatat că Dumnezeu a făgăduit pentru zilele din urmă, conform Maleahi 4, un profet și o reșezare a lucrurilor. Acesta este adevărul.

Observați natura lui, cum va fi acest bărbat. Oh, el vine în Duhul lui Ilie și noi știm că Dumnezeu a folosit acest Duh de cinci ori.

Întâi în Ilie Tișbitul, apoi în Elisei, în Ioan Botezătorul, în chemarea afară a Bisericii și în chemarea rămășiței evreilor; de cinci ori, cinci fiind numărul harului. „J-E-S-U-S”, (Isus), „f-a-i-t-h” (credință). Vedeți? Bine.

Mesajul este făgăduit, și dacă toate aceste taine au fost legate prin grupul clericilor, era neapărată nevoie de un profet trimis de Dumnezeu ca să le descopere. Aceasta este exact ceea ce a promis El că va face. Vedeți?

De ce? Pentru că Cuvântul lui Dumnezeu vine la profet, nu la teolog. El este

reflectorul Cuvântului lui Dumnezeu. El nu poate spune nimic, nu-și poate spune propriile lui gânduri și nu poate vorbi decât ceea ce îi descoperă Dumnezeu. Chiar și prorocul Balaam a spus așa când a fost ispitit să-și vândă dreptul de întâi născut: „Nu trebuie oare să spun ce-mi pune Domnul în gură?” (Numeri 23.12). Aceasta se întâmplă pentru că Dumnezeu lucrează în așa fel încât tu nu poți spune nimic altceva. Și voi sunteți născuți în acel fel.

Este ca și cum ai spune: „Eu nu pot să-mi deschid ochii!” și totuși vezi. Nu poți să-ți întinzi mâna, dar o faci. Tu nu poți fi câine dacă ești om! Vedeți? Așa ați fost făcuți, iar Dumnezeu a avut întotdeauna, de-a lungul timpului, bărbați ca Isaia, Ieremia, etc. Când grupul bisericesc va amesteca orice lucru, El va trimite un profet; îl va ridica de unde nici nu se gândesc. El nu va aparține la niciuna din organizațiile lor, ci va vorbi Cuvântul Lui; va fi chemat în scenă și se va duce, un om dur al Adevărului lui Dumnezeu

Așa a fost întotdeauna, iar Biblia spune: „Dacă între voi este cineva duhovnicesc sau profet...”

În biserică există darul prorociei, dar profetul este hotărât și rânduit mai dinainte să aducă mesajul aceluia ceas. Vedeți? Da, domnule! Dacă este dată o prorocie, doi sau trei s-o judece ca să vadă dacă este corectă sau nu, înainte de a putea fi primită de biserică. Dar în ce-l privește pe profet, înaintea lui nu poate sta nimeni pentru că el este Cuvântul absolut al lui Dumnezeu. El este Cuvântul pentru epoca lui și Îl reflectă pe Dumnezeu Însuși.

Dumnezeu a promis că în zilele din urmă ne trimite din nou un profet prin care va scoate Mireasa din încurcătura bisericească, fiindcă este singura cale prin care o poate face. Niciodată nu se va face altfel; biserica nu poate să-L primească pe Hristos.

Noi... penticostalii, noi nu putem duce acest Mesaj în starea în care este biserica astăzi. Cum vor purta Mesajul sfârșitului în starea în care sunt astăzi, când fiecare este împotriva altuia și orice alt lucru? Oh, milă! Este o încurcătură. Denominațiunile au făcut aceasta.

De fiecare dată când Dumnezeu a trimis un mesaj pe pământ, ei L-au organizat și astfel mesajul a murit chiar acolo. În ce-i privește pe penticostali, ei au făcut la fel ca ceilalți.

Și voi, „Adunarea lui Dumnezeu”! Părinții voștri au ieșit din organizațiile acelea, au strigat și L-au lăudat fără frică pe Dumnezeu. Ei vorbeau cu îndrăzneală împotriva acelor lucruri, iar voi v-ați întors exact în locul din care v-au scos părinții voștri; ați făcut la fel ca un câine care se întoarce înapoi la vărsătura lui și ca o scroafă care se întoarce în mocirla ei după ce a fost spălată.

Și acum sunteți atât de „duhovnicești” încât v-ați închis în interiorul cercului vostru, iar dacă cineva vrea să aibă părtășie cu voi trebuie să posede carnet de membru.

Dar voi, unitarienilor? Dumnezeu v-a dat un mesaj atât de minunat, dar în loc să mergeți mai departe cu El, în smerenie, v-ați separat și ați făcut din gruparea voastră o organizație, așa că sunteți în aceeași oală cu ceilalți. Acesta este adevărul. Dar Duhul lui Dumnezeu Se mișcă înainte pentru că Domnul a spus: „Eu, Domnul, voi sădi! Eu voi uda și ziua nu se va amesteca cu noaptea.” El a rânduit toate lucrurile așa cum sunt și ele merg înainte.

Deci primul lucru care se întâmplă când El începe să coboare din Cer, este strigătul. Ce este acest strigăt? Un mesaj care adună oamenii împreună. Deci mai întâi iese un Mesaj: „Este timpul să-ți pregătești candela. Trezește-te și pregătește-te!”

În ce strajă se întâmplă aceasta? În a șaptea, nu în a șasea.

„Iată, vine Mirele! Treziți-vă și pregătiți-vă candelile!” Și ce a urmat? Unii au aflat că nu aveau deloc untdelemn în candelile lor. Vedeți? Dar acesta este timpul pregătirii candelilelor. Acesta este timpul din Maleahi 4, Luca 17, Isaia și toate celelalte prorocii ale Bibliei, care pot fi puse în ordine perfectă pentru această zi, iar noi putem să le vedem împlinirea exactă și reală. Nu mai lipsește nimic.

Toate aceste lucruri se întâmplă sub ochii noștri. Este pur și simplu uimitor să îl vezi pe Dumnezeu venind din cer, stând înaintea grupurilor de oameni și declarându-Se așa cum nu a făcut-o niciodată... Acesta este Adevărul biblic. Vedeți? Noi suntem aici! Sistemul denominațional este mort, s-a dus, nu va mai învia niciodată din nou, ci va fi ars. Aceasta faceți cu pleava de pe câmp. Fugiți din ea și intrați în Hristos!

Nu spuneți: „Eu aparțin de metodiști!”; „Eu aparțin de baptiști!” sau: „Eu aparțin de biserica pentecostală!” Veniți în Hristos! Iar dacă sunteți în Hristos, în Biblia

aceasta nu va fi nici măcar un singur Cuvânt pe care să nu Îl credeți. Voi veți crede, indiferent ce va spune cineva. Dumnezeu este Acela care vă descoperă toate lucrurile. Și ce se va întâmpla când El toarnă Duhul Lui peste Cuvânt? Este ca și cum ai turna apă peste o sămânță – ea va trăi și va aduce roadă după soiul ei.

Poate cineva spune: „Eu am primit botezul cu Duhul Sfânt!” Aceasta nu înseamnă că sunteți salvați! Nici pe departe!

Priviți atenți! Voi sunteți o ființă formată din trei părți: trup, suflet și duh. Trupul intră în legătură cu mediul înconjurător prin cele cinci simțuri primite: văz, auz, pipăit, miros și gust. Duhul vostru are tot cinci simțuri: dragostea, conștiința și așa mai departe. Dar înăuntru este locul unde trăiți. Acela sunteți voi. Nu a spus Isus că ploaia cade peste cel drept și peste cel nedrept? Puneți o sămânță de scaiete aici și un bob de grâu aici, turnați apă peste ele și creați-le toate condițiile. Nu vor trăi amândouă prin aceeași apă? Sigur că da. Dar ce se va întâmpla? Una din ele va rodi un scaiete pentru că aceasta este. Mai mult, scaietele își va ridica mâinile și va striga la fel ca și grâul.

Nu spune Biblia că în zilele din urmă vor veni hristoși mincinoși, nu Isuși falși, ci hristoși falși, unși falși ai Cuvântului? Ei au o ungere denominațională, nu sunt unși de Cuvânt, deoarece Cuvântul va mărturisi despre El Însuși. El nu are nevoie de nimic altceva, ci va mărturisi despre Sine. Acolo vor veni unși falși. Voi aveți banda mea despre tema aceasta.

Dacă îl chemați pe unul dintre ei și îi spuneți: „Oh, voi sunteți un Isus?”, va răspunde: „Oh, sigur că nu!” Ei nu vor pretinde aceasta. Dar când vin și spun: „Oh, glorie, eu am ungerea...” Și aceea este ungerea adevărată.

Amintiți-vă că a avut-o și Caiafa și a prorocit. Și Balaam a avut-o și a prorocit, dar aceasta nu are nimic a face cu interiorul. Dacă acolo nu este Sămânța lui Dumnezeu, gena Lui hotărâtă mai dinainte, sunteți terminați. Nu contează cât de mult strigați, vorbiți în limbi, alergați, pentru că acestea nu au nimic a face cu Sămânța. Un scaiete poate face aceasta la fel ca oricare. Eu am văzut păgâni ridicându-se, strigând, vorbind în limbi, bând sânge dintr-un craniu de om și chemând diavolul. Vedeți? Voi nu vreți aceasta... așa că uitați orice din acele senzații și lucruri. Dar dacă în inima voastră este Cuvântul, Acela este Hristos. Primiți-L acolo și priviți-L făcându-Se cunoscut așa cum se deschide orice altă sămânță și se declară pentru epoca în care trăiește.

Luther nu a putut aduce nimic altceva decât muguri, iar ceilalți au aduse celelalte lucruri, dar noi suntem în epoca bobului de grâu. Luteranii au trebuit să rodească un Luther autentic; pentecostalii au trebuit să rodească pentecostali autentici, aceasta fiind tot, dar noi am trecut de epoca aceea și mergem înainte.

Știți când a început biserica catolică? Dar cea pentecostală? Dacă biserica pentecostală va sta timp de două mii de ani, ar ajunge într-o stare mai rea decât sunt catolicii acum. Acesta este adevărul. Prieteni, amintiți-vă că eu trebuie să vă întâlnesc la judecată și s-ar putea ca aceasta să nu fie prea departe, de aceea, trebuie să vă spun Adevărul.

Când m-am dus cu voi în adunări și m-am rugat pentru bolnavi, toți ați fost bucuroși și v-a plăcut, dar când am adus Mesajul... În cazul în care începe un mesaj și este un mesaj adevărat, însoțit de minunile autentice ale lui Dumnezeu, dar aparține de o organizație, veți ști că nu este de la Dumnezeu, pentru că lucrurile acelea sunt deja declarate.

Isus mergea înainte și vindeca bolnavii. De ce? Ca să-i facă pe oameni atenți la Mesajul Lui. Acesta este adevărul.

Trebuia să fie ceva de la Dumnezeu care să facă introducerea, și El a adus vindecarea divină... Minunile sunt date numai ca să atragă atenția oamenilor. Dar scopul principal este Mesajul. Așa este. El încearcă să capteze atenția oamenilor ca să stea și să asculte Mesajul în liniște. Vedeți? De ce? Pentru că printre cei ce ascultă acest Mesaj sunt unii care au fost rânduiți mai dinainte să primească Viața veșnică.

Priviți pilda semănătorului. O parte din sămânță a căzut pe pământ și a fost mâncată de păsări. O altă parte a căzut printre spini sau pe stâncă, dar unele semințe au căzut într-un pământ bun, unde au răsărit și au adus roadă.

Deci mai întâi s-a auzit strigarea, apoi un glas și la urmă trâmbița.

Strigătul, un mesager care pregătește oamenii. Urmează un Glas al învierii. Este același Glas din Ioan 11.38 și 44, care l-a chemat pe Lazăr din mormânt. El adună Mireasa împreună, apoi are loc învierea celor morți (vedeți?), ca să fie răpiți cu ei. Care este următorul? O Trâmbiță. Deci, un Strigăt, un Glas și o Trâmbiță.

Al treilea lucru este o Trâmbiță care, întotdeauna la Sărbătoarea Trâmbițelor,

cheamă poporul la sărbătoare; aceea va fi Cina nunții Miresei, Cina Mirelui cu Mireasa în cer.

Vedeți? Primul lucru care vine este Mesajul Lui care adună Mireasa laolaltă.

Următorul lucru este învierea Miresei adormite (a celor care au adormit în epocile trecute sau în prezent). Trâmbița îi adună pe toți în văzduh și sunt luați la marea sărbătoare din ceruri. Păi, acesta-i lucrul care se întâmplă, prieteni. Noi suntem chiar acolo. Singurul lucru care mai trebuie este că Biserica ce iese afară trebuie să stea în fața Soarelui ca să se coacă. Marele treierător va veni peste o clipă. Atunci pleava va fi arsă, iar grâul va fi adunat în hambare. Vedeți?

Voi nu sunteți orbi. Voi sunteți oameni sensibili, iar dacă stau aici și spun aceste lucruri, o fac pentru că Aceasta este Viața. Eu răspund înaintea lui Dumnezeu pentru acest Mesaj, de aceea trebuie să spun Adevărul. Timpul vindecărilor și a tuturor celorlalte lucruri a fost numai pentru a-i atrage pe oameni spre Mesajul care urma să vină. Și iată-L aici!

Cele șapte Peceți deschise ne-au arătat tocmai lucrurile care erau ascunse. Când am vorbit despre ele, tot timpul lângă mine a stat un Bărbat care stă și acum aici. Voi m-ați auzit vorbind despre aceasta când am adus mesajul: „Domnilor, este acesta timpul?” În dimineața aceea, exact unde a spus că va fi, au stat cei șapte îngeri veniți din cer, iar când s-au dus în sus, s-a format acel vârtej de vânt care i-a luat în timp ce noi priveam cum merg. Știința a făcut cunoscut acest lucru întregii națiuni, prin acea fotografie. Chiar și cercetătorii din Mexic au observat acel Nor și l-au fotografiat.

În ziua când am început să predic despre cele șapte Peceți, l-am chemat pe Jack Moore care este un teolog renumit și l-am întrebat:

„Jack, Cine este Persoana care stă acolo? Fotografia arată că are părul alb. Cine este Acesta?”

„Fiul omului”, a răspuns el.

„Dar El a fost un bărbat tânăr, cum este posibil să aibă părul alb ca lâna?”

„Frate Branham, Acesta este El proslăvit.”

Răspunsul lui nu m-a mulțumit, dar când am plecat în camera mea și am început

să mă rog, El mi-a făcut cunoscut ce a fost. Eu am predicat întotdeauna că El a fost divinitatea, nu doar un om; El a fost Dumnezeu cel adevărat descoperit în trup. El era Dragostea, acest mare Atribut al lui Dumnezeu, care S-a descoperit vizibil aici pe pământ. Isus a fost Dragostea lui Dumnezeu care a creat un trup în care a locuit la HVEH Însuși. În El a locuit trupește plinătatea dumnezeirii. El a manifestat prin acel trup ceea ce era Dumnezeu. Apoi, acel trup a trebuit să moară ca să poată spăla Mireasa cu Sângele Lui.

Priviți, Mireasa nu este numai spălată, iertată, ci este neprihănită. Vedeți?

Ați încercat vreodată să vedeți ce înseamnă cuvântul „neprihănit”?

De exemplu, fratele Green află că eu am băut și am făcut lucruri rele, apoi află că nu este adevărat, că nu am făcut acele lucruri, și vine la mine și-mi spune: „Frate Branham, te iert pentru cele auzite despre tine.”

„Mă ierți? Dar nu am făcut niciodată acele lucruri. Pentru ce mă ierți?” Vedeți? Dar dacă sunt vinovat, pot fi iertat. Atunci nu sunt încă drept, pentru că am făcut acele lucruri. Dar cuvântul „neprihănit” înseamnă „că se consideră că nu ați făcut niciodată acel lucru.” Prin Sângele lui Isus Hristos, noi suntem curățați de aceste păcate până nu mai rămâne nimic; totul este pus de Dumnezeu în Cartea Uitării. El este Singurul care poate face aceasta. Noi nu o putem face. Noi putem ierta, dar nu uităm.

Eu vă pot ierta pentru ceva ce mi-ați greșit, dar îmi amintesc tot timpul că ați făcut acele lucruri rele. Vedeți, aceasta înseamnă că nu sunteți dreți, ci sunteți iertați. Dar Mireasa este neprihănită în ochii lui Dumnezeu. Ea nu a făcut nimic rău de la început. Amin. Ea este căsătorită cu Fiul desăvârșit al lui Dumnezeu, fără să fi păcătuit vreodată. De ce? Pentru că a fost aleasă mai dinainte. Ea a fost prinsă în aceasta, dar acum, când a auzit Adevărul și a ieșit afară, Sângele a curățit-o, așa că stă acolo desăvârșită. Vedeți? Ea este fără nici un păcat asupra ei.

De aceea, Mesajul cheamă Mireasa împreună, vedeți, strigătul. Și trâmbița... în aceeași dimineață, El a strigat cu glas puternic, El a strigat cu acel strigăt și Glasul l-a trezit pe Lazăr. El a strigat cu glas puternic: „Lazăre, vino afară!” Vedeți? Glasul trezește Mireasa adormită, morții adormiți.

Când sună Trâmbița, ea face o chemare... Întotdeauna Trâmbița a chemat Israelul la Sărbătoarea Trâmbițelor (vedeți?), care era după sărbătoarea Cincizecimii...

Acum, Trâmbița anunță o sărbătoare, Cina Mielului din cer, (fiți atenți!), adunarea împreună în Mireasă, Sărbătoarea Trâmbițelor, Cina Nunții.

Noi am văzut-o în simboluri, dar acum fiți atenți doar un moment înainte de a încheia. Da, noi am văzut toate acestea prin simboluri. Dar în Matei 18.16 și 1 Ioan 5.7 vedem că întotdeauna este nevoie de trei martori. Este adevărat? Aceasta este dovada că lucrul respectiv este corect. „Trei mărturisesc...” Lăsați ca fiecare cuvânt să fie întărit prin gura a doi sau trei martori.

Vedeți? Noi am avut trei mărturii. Trei martori sunt o mărturie completă. Dar ați știut că noi am avut deja trei răpiri în Vechiul Testament?

Fiți atenți! Primul a fost Enoh, al doilea, Ilie, iar al treilea a fost Isus. El este Piatra-cheie care depune mărturie. Vedeți? El a fost Piatra-cheie dintre Vechiul și Noul Testament, pentru că El a trebuit să moară întâi și apoi a fost răpit. El a murit, a înviat și a umblat în jur, cu noi, apoi a fost răpit sus, pentru că El a fost Piatra-cheie care a legat cele două Testamente împreună. După învierea și răpirea Lui (priviți), după ce a făcut aceasta și a dovedit Vechiul Testament... Noi toți știm că Enoh a fost mutat, iar Ilie a fost ridicat într-un vârtej de vânt (este corect?), într-un car de foc.

Isus a murit și a fost îngropat, apoi a înviat, a umblat printre noi și apoi a fost răpit sus, Piatra-cheie. Sunt trei care mărturisesc, este adevărat?

Acum, a existat o răpire care a trecut deja. Ați știut? Să citim pentru aceasta din Matei 27 începând de la versetul 45:

„De la ceasul al șaselea până la ceasul al nouălea s-a făcut întuneric peste toată țara.

Și pe la ceasul al nouălea, Isus a strigat cu glas tare: „Eli, Eli, lama sabactani?” adică: „Dumnezeul meu, Dumnezeul meu, pentru ce M-ai părăsit?”

Unii din cei ce stăteau acolo, când au auzit aceste vorbe, au zis: „Strigă pe Ilie!”

Și îndată, unul din ei a alergat de a luat un burete, l-a umplut cu oțet, l-a pus într-o trestie, și i-a dat să bea.

Dar ceilalți ziceau: „Lasă, să vedem dacă va veni Ilie să-L mântuiască!”

Isus a strigat iarăși cu glas tare, și Și-a dat Duhul.

Și îndată perdeaua dinăuntru Templului s-a rupt în două, de sus până jos, pământul s-a cutremurat, stâncile s-au despicat,

Mormintele s-au deschis și multe trupuri ale sfinților care muriseră, au înviat.

Ei au ieșit din morminte, după învierea Lui, au intrat în sfânta cetate și s-au arătat multora.” (v. 45-53).

O răpire a trecut! Trei s-au petrecut în Vechiul Testament, pregătite pentru cei la care venea Cuvântul Domnului. Vedeți? Cuvântul Domnului a venit la Enoh; Cuvântul Domnului a venit la Ilie, care a fost un profet. Și Cuvântul Domnului era Isus. Înțelegeți?

Priviți în Vechiul Testament, la sfinții Vechiului Testament. Deci, la prima răpire care a avut loc, au plecat sfinții Vechiului Testament.

Observați versetul 50; Glasul Lui puternic a trezit sfinții Vechiului Testament, exact așa cum l-a trezit pe Lazăr. Vedeți? Glasul Lui puternic a trezit.

A doua răpire o găsim în 1 Tesaloniceni 4.13:

„Nu voim, fraților, să fiți în necunoștință despre cei ce au adormit, ca să nu vă întristați ca ceilalți, care n-au nădejde.” Aceasta va fi a doua răpire. A doua răpire va lua Mireasa.

Sfinții Vechiului Testament s-au dus sus în prezența Sa; ei au plecat din Paradis. Sfinții Vechiului Testament au înviat la Glasul Lui puternic, când El a strigat și Și-a dat Duhul. De ce? Sosise Jertfa ispășitoare pentru păcatele lor, pe care o așteptaseră. La vremea lor, ei au jertfit un miel crezând că va veni Mielul desăvârșit, iar când El a murit și Și-a dat Duhul, a strigat cu Glas tare și sfinții Vechiului Testament s-au trezit. Priviți, Strigătul și Glasul de aici este același de la venirea Lui. Vedeți? El Și-a dat Duhul, iar când a făcut-o, Jertfa Lui a fost desăvârșită și Paradisul s-a golit; atunci, sfinții Vechiului Testament au venit pe pământ din nou, au umblat pe pământ și au intrat cu El la răpirea Lui.

David spunea despre acest eveniment: „Porți, ridicați-vă capetele! Ridicați-vă, porți veșnice, ca să intre Împăratul slavei!” (Psalmul 24.7).

El a deschis închisoarea, a luat robia roabă și a dat daruri oamenilor. Când sfinții Vechiului Testament s-au dus cu El în slavă, ei au spus:

„Cine este acest Împărat al slavei?”

„Domnul oștirilor! El este Împăratul slavei!” (v.8+10).

Aici ei intră mășăluind.

Isus a deschis închisoarea, a luat robia roabă și a plecat sus cu sfinții Vechiului Testament; ei au intrat pe porțile cerești spunând: Porți, ridicați-vă capetele, ridicați-vă porți veșnice, ca să intre Împăratul slavei!”

Vocea din interior a zis:

„Cine este acest Împărat al slavei?”

„Domnul cel tare și puternic.

Domnul cel viteaz în lupte.”

Porțile s-au deschis pentru că Isus Biruitorul a deschis porțile închisorii, a luat robia roabă și Cuvântul a venit la cei ce au crezut în El. Sfinții Vechiului Testament zăceau acolo așteptând, dar El a luat robia roabă, S-a înălțat, a luat sfinții Vechiului Testament și a intrat în slavă. Aceasta este o răpire care a trecut deja.

Următoarea răpire are loc în 1 Tesaloniceni pentru Biserica Mireasă, care va învia și va fi răpită în slavă.

„...noi cei vii, care vom rămâne până la venirea Domnului (acesta este Trupul care a rămas aici pe pământ), nu vom lua-o înaintea celor adormiți.

...trâmbița lui Dumnezeu va suna și întâi vor învia cei morți în Hristos. (Vedeți?).

...iar noi cei vii care vom rămâne, vom fi răpiți împreună cu ei.”

Zilele trecute am stat la colțul străzii și am urmărit parada militară care avea loc cu ocazia zilei Independenței.

Alături de mine stătea fiul meu Iosif. Cum treceau pe lângă noi, am observat că în rândurile din față se aflau tancurile mici și vechi de război. După ele au venit tancurile Sherman din noul război cu țevi mari și blindaj, etc. În urma lor veneau

soldații și mamele decorate cu Steaua de aur, iar după ei urma un car alegoric care în partea din față purta în mod simbolic mormântul soldatului necunoscut. Lângă mormânt stăteau de strajă trei soldați: unul în partea din față, iar ceilalți doi îmbrăcați în uniformă de marină, stăteau de-o parte și de alta a mormântului. Carul alegoric semăna cu un vapor. Pe partea cealaltă a punții stătea o mamă care purta pe piept Steaua de aur – ea își pierduse fiul în război. Acolo stătea și o soție tânără care plângea cu capul pe o masă, iar lângă ea stătea un băiat zdrențos cu lacrimile curgând pe obraji fiindcă își pierduse tata.

Privindu-i, m-am gândit: „Cât este de trist să-i vezi pe bătrânii aceia, doar câțiva dintre soldații care au rămas, mărșăluind ologi și desfigurați din cauza rănilor primite în război. Ei pășeau îmbrăcați în uniforme noi și plini de demnitate pentru că erau americani.”

Apoi mi-am zis: „Oh, Dumnezeu meu, într-o zi va veni ca o răbufnire din cer și întâi vor învia cei morți în Hristos. Sfinții Vechiului Testament ne așteaptă dincolo. Cei morți vor învia, iar noi vom merge spre cer cu aceste trupuri vechi și muritoare schimbate și făcute asemenea trupului Său glorios. O, ce paradă va avea loc într-una din aceste zile, când vom porni să mărșăluim spre cer, în acel timp de răpire ce stă înaintea noastră. Oh, cu câtă mândrie vor purta biruitorii Sângele lui Isus Hristos pe piepturile lor, Mesajul lui Dumnezeu din ceasul în care au trăit! Acesta este ceasul pe care-l așteptăm, frate.

Aceasta va fi a doua răpire. Prima a trecut, iar a doua este foarte aproape să se întâmple. A treia răpire este cea din Apocalipsa 11.11-12. Este vorba de răpirea celor doi martori care vin înapoi cu Duhul lui Hristos ca să-L mărturisească evreilor, așa cum a venit Iosif pentru frații lui.

Trupurile lor moarte vor zăcea trei zile și jumătate în piața cetății, apoi duhul de viață de la Dumnezeu va intra în ei și îi va ridica în picioare, după care se vor sui la cer într-un nor. Ei vor fi răpiți.

Acestea sunt cele trei răpiri ale Noului Testament.

Trei au avut loc în Vechiul Testament, iar noi suntem gata și așteptăm răpirea sfinților Noului Testament. Ea este făgăduită și așa va fi. Când Dumnezeu spune ceva, cerurile și pământul vor trece, dar acel Cuvânt nu va greși niciodată.

Când Dumnezeu a spus în Geneza 1: „Să fie lumină!”, poate au trecut sute de ani

până când a apărut vreo lumină. El a zis: „Să fie un palmier; să fie un stejar; să fie un pustiu; să fie un munte; să fie aceasta.” Vedeți? El a rostit acele cuvinte, iar când din gura Lui iese un Cuvânt, acela trebuie să fie manifestat. El trebuie să devină realitate.

Apoi, când Și-a scos poporul din Egipt, Dumnezeu i-a vorbit unui bărbat pe nume Moise și i S-a descoperit într-un Stâlp de Foc, într-o Lumină sfântă, un Foc sfânt, dar el nu a vrut să meargă... Oamenii nu l-ar fi crezut pe Moise, de aceea, Dumnezeu i-a spus: „Adu-i la muntele acesta!” În dimineața aceea, muntele era numai foc, tunete și fulgere, iar oamenii au strigat: „Vorbește-ne tu însuși, și te vom asculta, dar să nu ne mai vorbească Dumnezeu, ca să nu murim!” (Exod 20.19).

Atunci, Dumnezeu a zis: „Nu le voi mai vorbi în felul acesta, ci le voi ridica un profet. Eu voi vorbi prin el, iar dacă va spune ceva și se va împlini, să ascultați de el pentru că Eu sunt cu el.” Vedeți, totul s-a împlinit exact cum a spus El.

Priviți-l pe Isaia, care a fost atât de mult apreciat de împăratul Ozia. Acest împărat inteligent și puternic a făcut într-o zi o mare greșală: a intrat în Templu și a încercat să ia locul unui predicator, dar a fost lovit cu lepră. Acest lucru li l-am spus oamenilor de afaceri.

Să nu încercați niciodată să luați locul unui predicator! Nu, domnilor! Rămâneți ceea ce sunteți! Faceți lucrarea la care v-a chemat Dumnezeu. Dacă sunteți un deget, nu veți putea fi niciodată o ureche; dacă sunteți o ureche, nu veți fi niciodată nas sau ochi. Vedeți? Stați în poziția voastră!

Cred că ați auzit mesajul transmis zilele trecute la radio: „Nu încerca să îi faci lui Dumnezeu o slujbă fără voia Lui!”

Uitați-vă la David, împăratul uns al lui Israel. Toți oamenii strigau și țipau că era corect ce voia să facă, dar el nu l-a consultat pe profetul lui Dumnezeu, iar din cauza aceasta a murit un om nevinovat și toată lucrarea a fost stricată. Nu încercați să-l faceți un favor lui Dumnezeu, ci așteptați până când este timpul lui Dumnezeu. Lăsați-o să vină în felul Lui de a face aceasta. Poate cineva zice: „Voi face cutare lucrare mare! Voi face aceasta...” Fii atent, frate!

David a știut mai bine decât oricine că Natan era în țară în ziua aceea, dar nu l-a întrebat cum să procedeze. Vedeți? El s-a consultat cu conducătorii peste sutele și

miile lui Israel, iar oamenii au strigat, au țipat și au dansat și...? Toți se simțeau foarte religioși, dar nu erau în linia și ordinea Cuvântului lui Dumnezeu și de aceea au eșuat. Nu uitați! Tot ce nu este în linia și în ordinea Cuvântului lui Dumnezeu, va eșua! Numai Cuvântul Lui va rămâne veșnic. „Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.”

Priviți-l pe Isaia, un om tânăr și inteligent care stătea acolo. El era un profet, iar când a venit Duhul Domnului și l-a atins, nu a putut spune decât cuvintele lui Dumnezeu:

„Iată, fecioara va rămâne însărcinată...”

„Căci un Copil ni s-a dat, un Fiu ni s-a născut și domnia va fi pe umărul Lui: Îl vor numi: Minunat, Sfetic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor. Domn al păcii.” (Isaia 7.14 și 9.6).

Cum a putut spune bărbatul acela inteligent că „o fecioară va naște”? Dar toți au fost atenți la acest „Așa vorbește Domnul!” pentru că așa a fost spus și trebuia să se împlinească pentru că era Cuvântul lui Dumnezeu, același Cuvânt care a fost spus în Geneza când El a semănat sămânța pe fundul mării, chiar la început când pământul era încă pustiu și gol. Vedeți, aceea trebuia să se împlinească.

Astfel, într-o zi, după opt sute de ani, pântecul unei fecioare a zămislit Sămânța lui Dumnezeu, o Sămânță creată. Și din această Sămânță creată, ea a născut un Fiu. Același Fiu a stat într-o zi în fața unui mormânt și a spus: „Lazăre, vino afară!” Și acel bărbat care era mort de patru zile și în putrefacție, cu nasul căzut și mirosind, a ieșit afară.

Isus a zis: „Nu vă mirați de lucrul acesta; pentru că vine ceasul când toți cei din morminte vor auzi glasul Lui.” (Ioan 5.28). Așa a spus El, de aceea trebuie să se împlinească. Va trebui să fie o răpire.

Oh, Doamne! Îmi amintesc ultimul Mesaj pe care l-am adus în California. Atunci m-am gândit că nu mă voi mai întoarce niciodată acolo și am vestit mai dinainte că Los Angeles se va scufunda în ocean. Așa vorbește Domnul: așa va fi! Acest oraș este gata, s-a terminat cu el! Când? Nu știu când, dar se va scufunda. Imediat după aceea vor începe cutremurele și totul se va mișca.

Cred că mulți dintre oamenii prezenți aici își amintesc de stânca aceea care a fost

cuprinsă de Lumină și s-a făcut bucățele când a venit Îngerul jos. Bucățile desprinse din ea cădeau peste tot de jur împrejur. Au fost trei explozii puternice și eu am zis: „Judecata va lovi Coasta de Vest!”, iar două zile mai târziu, Alaska a fost zguduită de un cutremur atât de puternic încât s-a crezut că se va scufunda.

Amintiți-vă că același Dumnezeu care a spus acele lucruri, a spus și că Los Angeles este judecat. Acest lucru este hotărât. Nu pot spune când se va întâmpla, dar așa va fi. Eu nici nu am știut că am spus aceasta, dar când s-au întâmplat aceste lucruri, am deschis Scriptura exact în locul unde Isus spune:

„Capernaume, Capernaume, de câte ori... Tu care te-ai ridicat tu însuși sus în cer, vei fi coborât în iad, pentru că dacă ar fi fost făcute în Sodoma minunile care au fost făcute în tine, ar fi rămas în picioare până în ziua de astăzi.” (Matei 11.23). La aproximativ o sută cincizeci de ani de la rostirea acestei proroci, Capernaumul s-a scufundat. La fel se va întâmpla și astăzi.

Același Duh al lui Dumnezeu care a spus și a făcut toate aceste lucruri, a spus și: „Oh, Capernaume, care te numești cu nume de îngeri, Los Angeles, cum te-ai înălțat singur până la cer (rădăcina și scaunul lui Satan)! Tu singur te-ai înălțat...” Pentru predicatori acest oraș a devenit un cimitir. Bărbați buni merg și mor acolo ca șobolanii. Ce s-a întâmplat?

„Tu care te numești cu nume de îngeri, dacă aceste lucruri mari s-ar fi făcut în Sodoma, ea ar fi rămas în picioare până în ziua astăzi. Dar iată că a venit și ceasul tău!”

Fiți atenți și veți vedea. Dacă nu se va întâmpla așa cum am spus, eu sunt un proroc fals. Vedeți? Aici a ajuns biserica. Ea a căzut.

Îmi amintesc că de curând am avut o vedenie cu privire la Mireasă. Cum stăteam și priveam, am văzut o femeie foarte frumoasă, îmbrăcată decent, care mărșăluia pe drum. Lângă mine stătea Cineva care mi-a spus: „Aceasta este o vedenie referitoare la Mireasă.” Și eu am stat și am privit-o cum trecea.

După aceea, am văzut venind celelalte biserici. Mai întâi am văzut biserica din Asia, apoi pe cea din Europa. Oh, Doamne! Pe urmă a apărut „miss America” în ritm de rock-and-roll. Ce murdărie! Ea era goală. Nu avea nici o haină, ci doar niște fâșii de material care-i atârnavă la brâu.

Și cum stăteam în prezența Lui, mă gândeam: „Oh, Dumnezeule, dacă eu, ca predicator, am realizat doar atât, este vai de mine!” Cred că vă dați seama cum m-am simțit privind biserica americană. „O, Dumnezeule, ascunde-mă pentru că vreau să dispar dacă aceasta este tot ce am putut realiza...”

Femeile acelea au trecut pe lângă mine făcând toate murdăriile posibile. Aveau părul tăiat scurt, erau vopsite pe față și dansau în ritmul rock-and-roll. În timp ce treceau, toate se gândeau că ele sunt Mireasa lui Hristos. Și-au continuat marșul, iar când le-am privit din spate am văzut că sunt goale. Ce rușine!

Mi-am întors capul și am început să plâng. „Nu mai pot să suport!” îmi ziceam. „El stă aici lângă mine și știe că sunt un predicator al bisericii, iar ceea ce văd este tot ce am produs pentru El? O, Dumnezeule, nu mai pot privi aceste lucruri! Lasă-mă să mor, lasă-mă să dispar!”

Când am privit din nou spre grupul acela, am văzut că merg în continuare în drumul lor, iar la un moment dat au căzut într-o prăpastie și urletul lor a ajuns până la mine.

După aceea am auzit ceva ca un ton de cântare: „Înainte, soldați creștini!” Când am privit în partea aceea, am văzut venind spre mine un grup mic de fete sfinte. Ele urmau exact drumul pe care mersese prima fată pe care o văzusem. Toate erau îmbrăcate cuviincios, părul lung le atârna pe spate, erau curate și pășeau într-o ordine deplină în pasul Evangheliei. Aceasta era Mireasa și Mireasa este Cuvântul, iar după portul pe care-l avea, părea că vine din fiecare națiune. În timp ce le priveam cum trec, am văzut că ele nu mergeau în jos ci în sus. Apoi am văzut cum una sau două, mai din urmă, au încercat să iasă din rând. Când le-am văzut, am strigat: „Rămâneți în rând! Stați în rând!” Vedenia m-a părăsit, dar eu stăteam în cameră și strigam: „Stați în rând!”

Mă întreb: Este posibil ca Mireasa să fie deja trecută! S-ar putea să fie deja chemată? Prin aceasta vom trece astăzi? Ea trebuie să fie modelată și făcut în chipul lui Hristos, iar Hristos este Cuvântul. Acesta este singurul lucru.

Vedeți, Mireasa trebuie să fie în Cuvânt și la Cuvânt nu se mai poate adăuga nimic. Nu poate fi o femeie care să aibă o mână de bărbat și cealaltă să fie o labă de câine; Ea trebuie să fie exact Cuvântul Domnului, așa cum El este Cuvântul. Mireasa este o parte din Mire, așa cum femeia este o parte din soțul ei. Așa cum Eva a fost o parte din Adam, Mireasa este o parte din Mire. Ea nu poate fi luată din

denominațiuni, ci din pântecel Cuvântului lui Dumnezeu pentru această zi.

Răpirea!

Trâmbița Domnului va suna;

Morții în Hristos vor învia,

Și vor împărtăși slava învierii Lui.

Când cei aleși vor fi adunați în Casa lor, în ceruri.

Când se va face prezența acolo... (noi dorim să fim cu toții acolo).

Dumnezeu să vă binecuvânteze. Aceste lucruri au fost spuse și trebuie să se întâmple. Și se vor împlini întocmai! Eu cred că nici unul dintre voi nu vrea să moară; nici unul nu vrea să meargă în pierzare.

Pe mine nu mă interesează cât de regulat mergeți la biserică, nici cât sunteți de credincioși acelei biserici. Desigur, este frumos și eu nu am nimic împotriva voastră, pentru că ar trebui să mergeți la biserică. Faceți-o, continuați să mergeți la biserică, dar ascultați-mă: Aruncați-vă tradițiile și intrați în Hristos pentru că într-una din aceste zile va suna Trâmbița și s-ar putea să fiți găsiți purtând semnul fiarei, iar când vă veți da seama de aceasta, va fi prea târziu. Acesta este adevărul.

Dumnezeu să vă binecuvânteze. Îmi pare rău că v-am reținut așa de mult, dar aș vrea să vă gândiți la faptul că ceea ce v-am spus este Adevărul.

Voi ați adunat pentru mine o jertfă deși nu v-am cerut aceasta. Luați banii aceștia și plătiți motelul pentru orele suplimentare în care am folosit localul.

Aș mai fi avut cam opt pagini de notițe referitoare la răpire, dar nu ne mai ajută timpul să le atingem. Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Îl iubiți pe Domnul Isus? Să stăm puțin în liniște și să medităm la ceea ce v-am spus. Amintiți-vă că suntem în ultimele ore.

Națiunile se prăbușesc

Israelul se trezește;

Semnele pe care Biblia le-a vestit;

Zilele neamurilor sunt numărate,

cu spaimă împovărate!

Întoarceți-vă, o, risipiților, la ai voștri.

Ziua răscumpărării este aproape;

Iar inimile oamenilor cad de frică.

Fiți plini de Duhul!

Lămpile să vă fie pregătite și curate!

Priviți în sus căci izbăvirea voastră este aproape. Știați aceasta?

Profeții falși mint;

Adevărul lui Dumnezeu Îl neagă. (dar noi știm că totul este adevărat, nu-i așa?).

Îl iubesc, Eu Îl iubesc,

Căci El m-a iubit întâi,

Și-a plătit mântuirea mea

Pe lemnul Calvarului.”

Cine Îl iubește cu adevărat să ridice mâna.

Aș vrea ca în timp ce cântați încă o dată aceste versuri, să vă dați mâinile unii altora și să spuneți: „Domnul să te binecuvânteze, călătorule!” Noi toți suntem călători, este adevărat? Străini și călători.

Îl iubesc, Eu Îl iubesc (așa este corect)

Căci El m-a iubit întâi

Și a plătit mântuirea mea

Pe lemnul Calvarului.

Vreți să aveți parte de răpire? Câți din voi sunt interesați să meargă în răpire?
Spuneți: „Dumnezeule, aș vrea din toată inima să fiu acolo!”

Țineți-vă tare de mâna neschimbătoare a lui Dumnezeu!

Cunoașteți cântarea aceasta? O cunoști, soră?

„Țineți-vă tare de mâna neschimbătoare a lui Dumnezeu!” Știți cântarea aceasta?
O știi, soră?

/: „Țineți-vă tare de mâna neschimbătoare

a Lui Dumnezeu!:/

Zidiți-vă nădejdea pe lucrurile veșnice.

/: Țineți-vă tare de mâna neschimbătoare

a lui Dumnezeu. :/

Vă place?

Când călătoria noastră este gata,

Dacă lui Dumnezeu I-ați fost credincioși,

Frumoasă și strălucită va fi Casa voastră în glorie,

Sufletul vostru răpit o va vedea!

/: Țineți-vă tare de mâna neschimbătoare

a lui Dumnezeu. :/

Zidiți nădejdea voastră pe lucrurile veșnice

/:Țineți-vă tare de mâna neschimbătoare

a lui Dumnezeu!:/

Aș vrea să vă plecați capetele pentru un moment.

Nu alergați după bogățiile acestei lumi!

Ele repede putrezesc.

Căutați să vă adunați comori în cer,

Ele niciodată nu vor trece.

/:Țineți-vă de mâna neschimbătoare

a lui Dumnezeu:/

Zidiți nădejdea voastră pe lucrurile veșnice

/:Țineți-vă tare de mâna neschimbătoare

a lui Dumnezeu!:/

Noi stăm cu capetele plecate spre țărâna din care am fost luați și în care ne vom întoarce într-o zi. Voi știți că purtați în voi un suflet care într-o zi trebuie să se înfățișeze înaintea lui Dumnezeu... Și dacă recunoașteți că încă nu sunteți gata pentru răpire și doriți să ne gândim la voi în rugăciunea care urmează, ridicați mâna.

Nu avem loc să chemăm la altar, de aceea altarul vostru este inima voastră. Ridicați mâinile! Dumnezeu să te binecuvânteze.

Spune din inimă: „Simt că nu sunt încă pregătit, frate Branham, dar doresc să fiu un creștin adevărat. Am încercat să fac aceasta dar încă lipsește ceva. Știu că încă nu sunt așa cum ar trebui să fiu. Ai milă, Dumnezeule! Dumnezeule, ai milă de mine pentru că am ridicat mâinile spre Tine!”

În jur de douăzeci sau treizeci de mâini sunt ridicate în această biserică mică.

Dumnezeule iubit, Tu cunoști inimile care bat în spatele acelor mâini ridicate. Te rog pentru ei. Știu că există un singur lucru pentru care sunt răspunzător, iar acela este să le spun numai Adevărul. Ei vor să fie mântuiți, de aceea, nu aleargă după o mărturie de credință, nici după o emoție sau ceva prefăcut, nici după o dogmă omenească, după un adaos la Cuvântul Tău. Ei înțeleg că pentru a avea parte de mântuire au nevoie de Cuvântul Tău curat și nefalsificat. Toate celelalte lucruri vor trece, chiar și cerul, dar Cuvântul Tău nu va trece.

Și dacă noi suntem Cuvântul, chiar dacă pământul de sub noi va trece, noi nu vom

trece pentru că suntem acel Cuvânt, Mireasa Mirelui.

Tată, Te rog pentru fiecare din ei. Îndură-Te de fiecare în parte, iar pe mine iartă-mă pentru că am fost atât de agitat în seara aceasta și pentru ca mi-am scurtat vorbirea din pricina timpului.

Te rog să ierți păcatele poporului Tău și să le luminezi inimile. Modelează Tu lucrurile adevărate în inimile noastre. Știu că vei face aceasta.

Mântuiește-i pe cei ce nu sunt mântuiți. Atrage-i la Tine și pregătește-i pentru marele ceas al mântuirii, pentru ceasul răpirii care este deja la ușă. Te rog aceasta în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Domnul să vă binecuvânteze.